

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 242 -

Any XXI

ABRIL de 1984

A la contesa electoral, que es preveu dura, cal posar-hi aquella engruna d'humor que fa les coses més amables i civilitzades.

SIÓ **Recomana**

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus

Col.laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Magda Trepal, Guillellem Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita:

Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col.laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Imprimeix: Offset Antoni Figueras.

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus, 10 Agramunt (Lleida)

*Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número sol: 75 ptes.*

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a:

*Pere Mora - Tel. 39 03 81
o bé - Tel. 39 00 57*

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envïen els col.laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10), abans del dia 25 del mes anterior.

UN LIBRE: «Vermell de cadmi» de Margarida Aritzeta, Ed. Laia.

UNA REVISTA: «Crònica», mensual d'informació general.

ALS DIARIS: «La Punta», per Pius Pujades a l'«AVUI».

A LA RÀDIO: «Campi qui dormi», de dilluns a divendres de 22 a 2 hores a les emissores de la Cadena Tretze.

TEATRE: I Roda de Teatre. «City-Bang-Blues/Sang i Fetge a la Ciutat», el dia 28 d'abril, al Casal.

EXPOSICIÓ: Al Museu del 15 al 29 d'abril «20 anys de SIÓ».

CONCERT: El Dia de Pasqua, el de les corals Bon Cant i Avui.

CARAMELLES: «Els Aires del Sió», el Dia de Pasqua al matí.

ACTES CULTURALS: Lliurament dels premis del «Certamen Sant Jordi» i el «Concurs d'Auques», dia 27 d'abril al Casal.

FESTA DEL LLIBRE: Enguany es trasllada al dia 27 d'abril, dia de la Mare de Déu de Montserrat.

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA DE LA RÀDIO

Ràdio Cadena Tàrrrega, informació esportiva els dilluns a partir de les 3 de la tarda i informació general els dimarts i divendres al matí.

Ràdio Popular de Lleida, informació general els dimecres a 2/4 de 8 del vespre.

Ràdio Terra Ferma (F.M. 93,8 MHZ) Cadena Tretze, a les radionotícies.

Ràdio Cervera (F.M. 100 Mhz) Cadena Tretze, informació general als matins a «Ben desperts» a partir de les 9, esportiva els dilluns a 2/4 de 9 del vespre.

Ràdio Ponent (F.M. 98 Mhz), els dijous a 2/4 de dues del migdia.

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Agenda

MARC

dilluns, 5 – TÈCNIQUES DE VENDA

Amb la inscripció d'unes 15 persones, s'ha iniciat un curset de Tècniques de venda que, durant tres hores de cada vespre d'aquesta setmana, tindrà lloc al Casal. Els responsables del curs són: el Sr. Lluís Martínez i Ribes, consultor en direcció (EADE), i Sra. Rosa Franch i Vallverdú, psicòlega (EADE). Aquest curs ha estat organitzat per la Federació Provincial de Comerç de Lleida, amb el patrocini de la Generalitat de Catalunya i la col·laboració del Foment Pro-Mercat d'Agramunt.

dimarts, 6 – DE CARNAVAL

Els escolars de la Vila no han volgut deixar passar aquests dies de carnaval –tant potenciat darrerament– sense celebrar-ho. Aquest matí els alumnes de l'Institut han celebrat un vistós cercavila disfressats de molt diverses maneres. També els del col·legi Ntra. Sra. del Socors i les Escoles Nacionals s'han disfressat, però la festa l'han celebrada a l'interior dels col·legis.

dimecres, 7 – LLUÍS PONS

L'amic i col·laborador de SIO, Lluís Pons i Serra és notícia destacada en el núm. 129 (febrer 1984) de la revista "Església d'Urgell", publicació oficial del Bisbat d'Urgell. És entrevistat en la secció "El banc del foc", per Mn. Antoni Mirabet –també antic col·laborador de SIO– i, ensems, hi té publicat un llarg article que porta per títol "Agramunt, al segle XIII".

PRESENTACIÓ DE LLIBRES

Per invitació es podia assistir, aquest vespre i a la biblioteca de "la Caixa", a la presentació del llibre "Les arrels del partit Lleidatà" que ha fet el seu autor i fundador del "Partit Lleidatà" en Josep Font i Huguet.

dijous, 8 – GUINOVART

Ahir i avui un equip de T.V.E. s'ha mogut per diferents indrets de la Vila, filmant seqüències sobre el pintor Josep Guinovart i la seva vinculació amb Agramunt, on hi té fortes arrels familiars. Ell mateix ha anat triant els indrets de filmació, segons les vivències que guarda de les llargues estades que hi féu en les darreries dels anys trenta i inicis dels quaranta.

dissabte, 10 – RODA DE TEATRE

Aquest mes ens ha visitat el Grup T.E.I. de Sant Feliu de Llobregat, que ha representat l'obra de William Shakespeare "La comèdia dels errors", i com de costum al Casal i davant del públic també quasi de costum.

diumenge, 11 – CASAL AGRAMUNTÍ

Entre ahir i avui la Junta d'aquesta entitat ha convocat: primer els socis Fundadors i després als Titulars de les llotges, per exposar-los la situació actual de la societat, molt crítica des del punt de vista econòmic.

CAMPIÓ!!!

Màrius Farré i Sùria, un jove agramuntí de 17 anys, s'ha proclamat campió d'Espanya de categoria juvenil en la prova de 60 metres obstacles, en els campionats nacionals INDOOR, celebrats aquest diumenge a València. Enhorabona.

LUDOTECA PARROQUIAL

"Les ludoteques són institucions recreatives i educatives que tenen com a primera missió desenvolupar la personalitat de nens i

Editorial

Compte!!!

Cal tornar-hi. De nou dintre pocs dies serem cridats perquè manifestem les nostres preferències.

El fet mereix una meditació íntima, sincera i profunda perquè creiem que, al marge de consideracions ideològiques s'hi posa en joc, també, la nostra identitat.

I de nou tornarem a escoltar els esgarips (sortosament només es donen cada quadrienni), de "Jo sóc el més maco...". "Nosaltres ho farem més bé...". "Això o allò no ha hauríem permés...". "La nostra manera d'ésser no es pot sentir aliena a les necessitats d'altres pobles de l'Estat ...", etc. etc.

Nosaltres, com premtre, no ens volem manifestar a favor ni en contra de ningú. Fóra ja reiteratiu i potser inclús criticable insistir des d'aquesta columna la nostra manera de pensar que no és altra (no podem defugir l'avinentesa), que la de mostrar-nos en pro de tot allò que, al nostre entendre, ens pugui menar a una consolidació ja definitiva del nostre "ego" com a Poble. Les puntualitzacions, importantíssimes per cert, de blancs, grisós o negres (Llegeixis dreta, centre o bé esquerra –amb matisos–), vindran després.

Precisem: SIO, tal i com ha palesat en altres ocasions, vol manifestar-se imparcial davant qualsevol de les tendències que es presenten a les eleccions. Evidentment els components de SIO tenim unes idees, unes posicions i una tendència política ben determinada (i no pas coincident entre tots nosaltres); amb tot, SIO, com a Butlletí i mitjà d'informació que és, no vol definir-se clarament per cap tendència política. En tot cas només volem recordar que aquest cop votem per Catalunya i que, per tant, és convenient que hom opti per aquella opció política que, segons el parer de cada u, pugui ser la més favorable a la NOSTRA TERRA.

Preparem-nos, doncs, cara el proper 29 d'abril. Participem-hi tots en aquest joc amb calma, seny i serenitat, lluny de qualsevol bel·ligerància malgrat que ja se'ns anunciï que hi haurà "GUERRA". En tot cas, hem de procurar no ésser nosaltres els provocadors... i que n'apreguin.

SIO

Conteccions AGHAMUNI

Avgda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

adolescents, mitjançant el joc, oferint materials i orientació, ajuda i companyonia per a la seva realització". Textualment, aquest és el primer apartat de les normes provisionals que ha editat la Parròquia, en posar en marxa —avui a la tarda— aquesta sala d'esbarjo per a la mainada i que cuiden persones que s'hi han ofert desinteressadament per fer-ho —els que es relleven— tots els dies festius, de 5 a 8 de la tarda, llevat dels mesos d'estiu.

dijous, 15 — CANAL SEGARRA-GARRIGUES

Amb més de tres-cents assistents, aquesta tarda i a la sala gran del cinemaAVINGUDA, s'ha efectuat l'acte de presentació de l'Avant-Projecte del Canal Segarra-Garrigues, amb la presència de l'Honorable Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Sr. Xavier Bigatà i Ribé, i del Sr. Francesc Vilaró i Rigol, Director General d'Obres Hidràuliques de la Generalitat, i del Sr. Carles Benet, President de la Comunitat de Regants Expectant del Canal Segarra-Garrigues, als que acompanyaven les Autoritats locals.

diumenge, 18 — LA PREMSA COMARCAL

Poc resó ha despertat l'acte de presentació, a nivell de les Terres de Ponent, del llibre de Jaume Guillemat "La premsa comarcal, un model català de periodisme popular" que, amb motiu del XXè aniversari de SIÓ, s'ha celebrat aquest matí al cinemaAVINGUDA, ja que l'assistència de públic, tant d'agramuntins com de representants de les nombroses revistes invitades, ha estat migradíssima.

RECITAL POÈTIC

Davant d'un escàs però adicte públic de feligresos, aquesta tarda ha tingut lloc al Foment Parroquial, un recital poètic a càrrec de Mn. Climent Forner —rector de Navàs—, que ha obsequiat amb un recull dels seus poemes, seleccionats d'entre la seva abundosa producció lírica.

divendres, 23 — RÀDIO SIÓ

La gent que portà a terme les emissions de Ràdio Sió de les dos darreres Festes Majors —bàsicament la del Grup Escènic Agramuntí— convocà, el vespre del passat dia 9 i a la biblioteca de "la Caixa", diferents entitats i col·legis locals, per informar-los i ensem demanar-los el seu recolzament sobre: la intenció de posar en marxa Ràdio Sió els caps de setmana. Es mantingué un ampli canvi d'impressions, amb consens majoritari de tirar endavant la idea, viable sempre que es trobi un grup de persones responsables, sacrificades i conscients que "han d'estirar el carro".

Aquest vespre i al mateix lloc s'han reunit de nou per comprometer-se formalment. Una quinzena de persones ho han fet, repartint-se en diferents seccions per començar a treballar, a efectes d'inaugurar les emissions el mes de maig, de moment durant dues hores els dissabtes al migdia.

dissabte, 24 — REUNIÓ A LA CORAL

Els responsables de les Corals, per aquest vespre i a la seva Casa, han convocat els pares dels cantaires de la coral "Bon Cant", per informar-los de la marxa del curs, i de les normes a prendre per algunes trobades que ha d'efectuar aquesta Coral.

diumenge, 25 — EXPOSICIÓ

A partir d'avui i durant 15 dies es pot visitar, al Museu Municipal i patrocinat pel Consell del Patrimoni Cultural, una exposició de Pintures a l'Oli, del jove targari de divuit anys, E. Pont. Són una vintena de quadres amb temàtica de vistes, bodegons i natures mortes, i tres de tema: Agramunt.

dimecres, 28 — UNIÓ DE PAGESOS

Convocada pel Sindicat Agrari Unió de Pagesos, aquest matí a la biblioteca de LA CAIXA, hi ha tingut lloc una conferència a càrrec d'un economista que ha parlat de l'impost sobre la renda i a la que hi han assistit una trentena de persones.

El carrer de la Sabateria (2)

Segons sembla, en un principi a la nostra església parroquial només hi havia dues portes —la principal i la nord— i els terrenys que confrontaven amb la cara sud i amb els absis, eren destinats a fossar. Sempre havíem cregut que aquesta situació perdurà fins que l'any 1775 es posà en servei el Cementiri Vell —aleshores era nou— a extramurs de Sant Joan, i que fou aleshores quan s'obrí la porta de migdia i s'urbanitzà aquell espai que avui denominem carrer de la Sabateria de Dalt.

És ben cert que en fer obres a l'esmentat carrer s'han trobat restes humanes; però si ens volem fiar d'unes dades fins fa poc desconegudes dels agrumuntins, ja no queda tan clar en quina època l'antic fossar es convertí en via pública.

Per mediació i gentilesa del nostre senyor Recor, ens ha arribat a les mans la transcripció d'un document de l'any 1515, procedent de l'arxiu del Bisbat. Es tracta del resum d'una visita a la nostra parròquia d'un representant del senyor Bisbe i s'hi llegeixen coses molt interessants, a les quals més d'una vegada ens haurem de referir. Entre altres qüestions es parla del Cementiri i s'esmenta que es trova fora dels murs de la vila, la qual cosa fa pensar que l'espai del carrer Sabateria de Dalt, situat dintre el recinte emmurallat, ja no s'utilitzava com a fossar. Segurament només s'enterrava darrera dels absis, un indret que quedava fora muralla, o tal vegada en un altre lloc que desconeixem.

Si a començaments del segle XVI els terrenys de la Sabateria de Dalt ja no es consideraven cementiri, la porta sud del temple i les cases d'enfront es podien haver obert i construït més aviat del que no pensàvem; però probablement la plena urbanització d'aquell sector no es realitzà fins a finals del segle XVIII; aleshores les muralles havien perdut bastant la seva raó de ser i sense gaires entrebancs degueren poder obrir pas directe cap al Mercadal. En un principi a l'actual Sabateria de Dalt, només hi devien donar els darreres de les cases de la Sabateria de Baix, i provablement l'espai que confrontava amb el temple era molt més ample que l'actual carrer.

El primer tram del carrer Sabateria de Dalt —des

de la Plaça fins al Corriol de la Sabateria— va sofrir molt les conseqüències de la guerra. A excepció de la casa que toca a Ca la Vila, totes les altres foren enderrocades pels bombardeigs i posteriorment reconstruïdes.

El segon tram —des del Corriol de la Sabateria fins al Mercadal— és com una mena d'afegit. Només hi confronten els laterals de dues cases, una del Mercadal i l'altra dels Estudis Nous. I l'altre edifici que hi dóna i que fa cantonada per la banda de ponent amb l'esmentat Corriol, només és casa des de passada la guerra. (Havia estat una església).

El Corriol de la Sabateria, que uneix els dos carrers d'aquesta denominació, és un bocí de l'antic pas de ronda que discorria pel peu de les muralles, a mà de dins. En aquest cas la muralla quedava a la banda de llevant i recolzant-se en la mateixa i a mà de fora, a començaments del segle XIX s'hi bastiren, ocupant tot el llarg del Corriol, dos edificis públics: els Estudis Nous, amb façana a migdia, i una petita església a l'altre cap. Dels Estudis Nous ja en parlarem quan arribi el torn d'aquest carrer i l'església, segons sembla degut a la guerra dels francesos, mai no va arribar a fi de bé, o en tot cas no va durar gaire. Estava dedicada —o volien dedicar-la—, a la Mare de Déu dels Dolors, i si pugeu a la sala de Ca la Vila veureu penjats a les parets uns plànols antics de la plaça del Mercadal i en un que porta la data de 1804 aquell indret —el segon tram de la Sabateria de Dalt— es troba indicat com a "Calle de las Dolores". (Encara que sembli estrany l'article las és en femení).

Més endavant l'edifici de l'església dels Dolors passà a disposició municipal i al llarg dels anys tingué distintes utilitzacions. L'havíem vist com a magatzem i expliquen que més endarrera també s'hi havien celebrat espectacles, com si fos una mena de teatre municipal.

Durant la passada guerra l'edifici dels Dolors, massís i de pedra picada, fou enderrocats pels bombardeigs i posteriorment adquirit el pati pels actuals propietaris.

Lluís Pons i Serra

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

És una innovació de la
CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
LA CAIXA DE TOTS

El pintor Guinovart a Agramunt

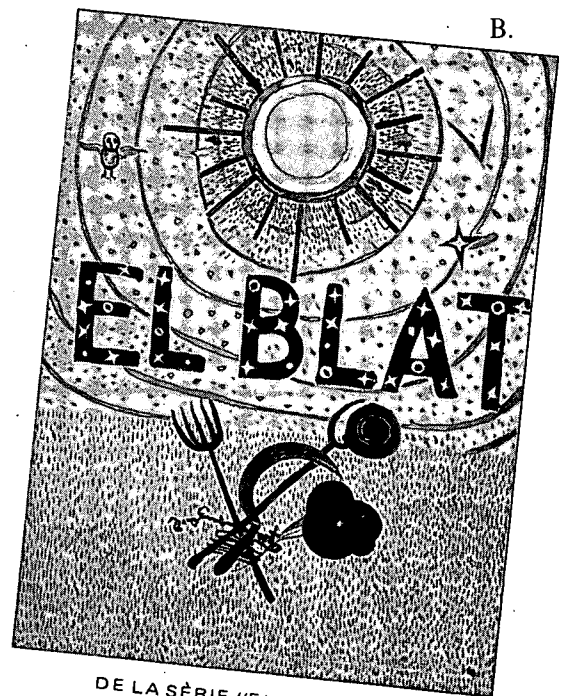

ESCENA FAMILIAR A AGRAMUNT.
AL FONS LA CAPELLA DEL PASSEIG.

Durant els dies 8 i 9 de març, molts agramuntins pogueren contemplar pels carrers i places de la vila uns cotxes de TVE. És tractava d'un equip de tècnics que filmaven diverses seqüències per a un programa dedicat al gran pintor català Josep Guinovart. No parlarem aquí de l'obra —això ho farem més endavant i extensament— d'aquest pintor universal, únicament volem deixar constància, testimoni escrit, de la seva estada de dos dies entre nosaltres i posar en coneixement de molts dels nostres lectors la seva vinculació amb la vila. Josep Guinovart i Bertran (1927), és fill de Dolors Bertran i Porta, natural d'Agramunt, concretament de cal Guardabosc. Però, Guinovart té una vinculació molt més íntima que la que li pot venir pel seu llinatge. El pintor passà entre el paisatge agramuntí moltes temporades i en uns

moments de la seva vida que el marcaren per sempre més. Segons manifestacions de l'artista recollides per SIÓ en una entrevista que ens concedí, les experiències viscudes en les periòdiques estades aquí a casa nostra, l'influenciaren enormement ja que tingueren lloc en moments crucials de la seva infantesa i joventut. És aquí on començà a pintar, influït per un paisatge familiar, unes teles en les que la natura és la protagonista. L'estiu de 1948 pinta entre nosaltres els 8 quadres que presenta a la seva primera exposició que tingué lloc a la Sala Syra de Barcelona el 24 de novembre d'aquell mateix any.

En el decurs de la seva darrera estada a Agramunt amb motiu d'aquesta filmació, a més de mantenir una xerrada amb SIÓ, en Guinovart s'entrevistà amb el nostre batlle que li demanà, en nom de tots els agramuntins, d'organitzar una exposició aquí a casa nostra. Petició que fou acceptada i àdhuc es parlaren d'alguns indrets de la vila per estudiar de cara al seu muntatge dins aquest mateix any, possiblement pels volts de la Festa Major. Serà amb motiu d'aquesta exposició que SIÓ publicarà un suplement especial dedicat a aquest català universal que és Josep Guinovart.

Crisi al Casal

La Junta directiva de la “Societat Cultural i Recreativa Casal Agramuntí” —mitjançant carta certificada— ha convocat els socis Fundadors (27) i als Titulars de les llotges (60), a sengles reunions per tractar de:

“Estudiar la manera d’atendre les quantioses despeses que ocasionaren les obres d’adaptació de la Sala-Teatre a la normativa legal vigent, d’acord al R.D. 2816/1982, B.O.E. del 6/11/82”.

* En el cas concret del CASAL, les il·lusions que portà uns homes a fundar-la l’any 1934, fruit de les situacions i problemes que llavors vivien, avui potser no són acceptables ni compreses pels seus mateixos successors, i per això molt menys per les noves fornades d’agramuntins —de soca i arrel o no— que ni tan sols hi veuen la seva història dins la Vila.

Les reunions s’han iniciat exposant el fort endeutament que té la Societat, i que actualment suma més de quatre milions de pessetes, a les que caldrà afegir-hi: més de sis milions de pessetes —pel cap baix—, segons el pressupost presentat per la Junta, per fer front a aquestes obres d’adaptació, si no es vol que la sala-teatre quedi tancada, per incompliment d’aquestes normes de seguretat, dictades per als locals públics.

* Deixant de banda la millor o pitjor gestió directora dels presidents i juntes que s’han succeït amb el temps, la progressiva davallada de popularitat i protagonisme d’aquesta entitat a partir dels finals dels anys 60, pot atribuir-se a diferents causes, essent-ne les principals: La inevitable pèrdua d’elements fundadors —que li donaren “l’èsser”— amb la consegüent degradació de les ideologies. La pèrdua del seu “carisma” que n’era l’aglutinant. I, com no! La pèrdua de l’exclusiva en els espectacles —en crear-se noves formes d’esplai— i el no saber o poder evolucionar amb els temps.

Davant aquesta crua realitat econòmica, i donades les poques perspectives que s’albiren de trobar solucions als problemes que, d’anys, arrastra la Societat. Tant els socis Fundadors, com els Titulars de les llotges, han arribat a la conclusió que la millor solució fora: cedir tots els seus drets a la Societat, sempre que —en una futura reunió general de socis— es decideixi disoldre-la. i —respectant el nom de Casal Agramuntí— donar els locals al poble d’Agramunt. En conseqüència, fer-se’n càrrec l’Ajuntament —tant de l’actiu com del passiu—, perquè adequi degudament les instal·lacions, a efectes que se’n pugui beneficiar tothom.

* Dóna la impressió com si es fos soci per força, i que aquesta obligació a ser-ho porta inconscientment a combatre aquesta "tirànica imposició". Potser es viu encara de records d'estructures passades i avui aquests "clixés" ja no són vigents. Sembla també com si el ser soci fos una cosa "abstracta", que no va per a un mateix, malgrat es pagui la papereta cada mes i que això dóna dret a la crítica —moltes vegades despietada— i que entre els altres, o algú, ja resoldran els problemes que entre tots creem i que, per tant, són de tots.

Les reunions acaben amb aquest acord i la promesa, per part de la Junta, que es posarà en contacte amb l'Alcaldia per iniciar les negociacions.

* Pensem que cal plantejar-se seriosament i amb realisme la greu crisi per la que passa el CASAL. Reconèixer que aquests "amagar el cap sota l'ala", "qui dia passa any empeny" no condueixen enlloc i que no es pot ignorar per més temps, que cal buscar-hi solucions i amb "mea culpa" a tots els nivells. Als socis-fundadors o als seus successors: què n'esperen de la seva situació de privilegi? Als socis-llogistes: quin benefici els reporten les seves llotges? Al soci en general: per què n'és? I, com voldria que fos la SEVA Societat? Si la suma dels possibles interrogants plantejables són coincidents i favorables, pot conduir-nos a una nova-vella entitat plena de vigor i d'il·lusions. En cas contrari, siguem realistes, "toquem de peus a terra", val més ...disoldre-la. En aquest últim, impensable i llastimós cas caldria plantejar-se una nova qüestió, però ja a nivell de tot el poble; ¿podríem permetre els agramuntins que desapareguessin uns magnífics locals d'esplai que podrien ésser de tots?

A l'hora de tancar aquesta edició (30 març) es pot avançar que les negociacions Casal-Ajuntament van per bon camí.

Ja s'està demanant la signatura per un document de "Transmissió i cessió del dret de soci Fundador, i de Llotja", als titulars dels mateixos i que signin

majoritàriament.

També hi ha convocada, per al proper dia 8 d'abril, una Reunió General Extraordinària, amb el següent ordre del dia:

"1er. Estudiar i prendre acords sobre les proposicions fetes pels senyors socis Fundadors i pels senyors socis Titulars de les llotges de la sala-teatre.

2on. Proposta de dissolució de la Societat, liquidació dels béns socials".

No voldria acabar sense deixar constància que enguany es compleix el CINQUANTA ANIVERSARI de la fundació del CASAL AGRAMUNTÍ.

Per la meua part, i encara que sembli un contrasentit fer-ho en els moments presents, en què s'està debatent el seu "ésser" com a Societat privada. Felicito ben cordialment al Casal per aquesta efemèride. Conscient de la tasca que ha acomplit durant aquest llarg període d'anys, i segur —en el cas del seu pas d'entitat privada a pública— que aquest traspàs: no representa la seva mort, en tot cas un desaparèixer, per transformar-se en la forma actual de servir tota la comunitat agramuntina.

* No hi ha dubte tampoc que, dins un context general, aquest tipus de societats, actualment, han perdut bastant la seva vigència. La força que les portà a constituir-se, els idearis, tarannà, etc., s'han anat minvant, diluint, ja que els problemes i la manera de viure de llavors no són, ni de molt, els d'ara.

Jaume Cots i Solé

(*) Fragments de l'article "Reflexions sobre el Casal" que vaig publicar el núm. 157 de SIÓ, març de 1977.

NOUS I SELECTES SALONS DE RESTAURANT

en un ambient únic i de naturalesa.

*Els hi oferim pels seus banquets de boda,
de comunió, berenars, menús especials...*

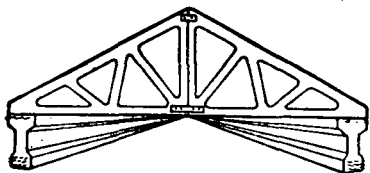
HOTEL BALNEARI DE VALLFOGONA

Magnífics jardins. Obert d'abril a novembre.

*Facin els seus encàrrecs. (També tenim
ampla capella privada)*

Vallfogona de Riucorb - Tel. (977) 88 00 25

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

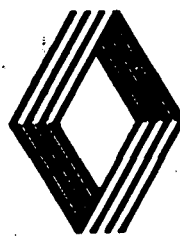
Tel. 39 07 36

Turrone's, B.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

Reunió informativa sobre el canal **SEGARRA-GARRIGUES**

Que la Generalitat de Catalunya dóna suport a la construcció del pantà de Rialb i que l'aigua del Segre ha de ser per Lleida, foren les afirmacions més interessants d'aquella reunió, més a més perquè les expressà el senyor Xavier Bigatà, Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat.

El dia 15 de març a les vuit del vespre, es féu la presentació al cinema Avinguda d'Agramunt, de l'Avant-Projecte del Canal Segarra-Garrigues. Hi eren presents, a més de l'esmentat Conseller, el senyor Francesc Vilaró, Director General d'Obres Hidràuliques de la Generalitat, el senyor Carles Benet, President de la Comunitat de Regants Expectant del Canal Segarra-Garrigues i una representació de l'Ajuntament d'Agramunt encapçalada pel nostre senyor Alcalde. Els assistents passaven de tres-cents, entre gent de la vila i de la comarca.

Obrí l'acte el senyor Huguet, Alcalde d'Agramunt, amb un breu parlament de salutació i benvinguda. Seguidament prengué la paraula el senyor Benet, el qual posà de relleu la necessitat que hem d'aprofitar tota l'aigua al nostre abast, per tal que la nostra indiferència i apatia no doni la falsa sensació que no la volem i intentin aprofitar-la uns altres de més lluny. També va remarcar que les empreses agrícoles familiars d'aquestes contrades, per la seva

S'obrí després un col·loqui i alguns dels assistents feren algunes preguntes, degudament contestades des de la presidència de l'acte. Sense necessitat de detallar-les totes, podem dir que d'aquest canvi d'impressions quedaren ben clares algunes coses. Per exemple: que la competència en obres hidràuliques encara no ha estat traspasada a la Generalitat, però que entre els serveis tècnics que depenen de Madrid i els de Barcelona hi ha una excel·lent i franca col·laboració; i que seria molt convenient que l'obra fos declarada d'utilitat pública o interès nacional, perquè d'aquesta manera els beneficiaris tindrien més avantatges econòmics, o sigui que no caldria pagar res fins que es comencés a regar. També sortiren alguns dubtes sobre la construcció de la presa de Rialb: si el terreny era arenós, si el mur seria de terra, etc. I des de la presidència es digué que es prendrien totes les mesures per tal que l'obra fos segura i ben feta. També quedà perfectament clar que la millor manera que l'aigua del Segre quedi per les comarques de Lleida, és demostrar la necessitat i que som capaços d'utilitzar-la degudament.

La reunió transcorregué sense cap mena d'estridència, ningú féu promeses demagògiques, ni entre els presents es posà de manifest un excésiu entu-

EL CONSELLER, XAVIER BIGATÀ, ADREÇANT-SE AL PÚBLIC. A LA SEVA ESQUERRA EL DIRECTOR GENERAL D'OBRES HIDRÀULIQUES I A LA DRETA, EL BATLLE DE LA VILA.

laboriositat i nivell professional, estan plenament capacitades per fer un ús adequat d'aquesta aigua.

A continuació el senyor Vilaró exposà les dades tècniques del projecte, unes dades que en línies generals ja van ésser publicades a "SIO" el mes de gener de 1983. Una particularitat que no era recollida en l'esmentat reportatge, és que si s'hagués d'eleva l'aigua del pantà de Rialb fins a l'altura de sortida del Canal, l'energia necessària aniria a càrrec de les empreses hidroelèctriques beneficiàries del pantà.

L'últim en parlar fou el senyor Bigatà i fou ben explícit en les afirmacions que esmentàvem al començament.

siasme. Des de dalt solament es posà de relleu la bona disposició dels organismes públics i la necessitat de tirar endavant el projecte. I en l'estat d'ànim dels assistents hi anaven barrejades la il·lusió, l'esperança i la plena consciència que es tracta d'una obra de molta envergadura impossible de realitzar en quatre dies.

Els plànols i mapes de l'Avant-Projecte del Canal Segarra-Garrigues estaven exposats al vestíbul del cinema Avinguda i foren examinats pel públic amb curiositat i interès.

Lluís Pons i Serra

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa, M. del Remei Galceran i Solà)

* Carnestoltes a l'escola!, sí, el dia 6 de març els infants van fer el seu Carnestoltes; tota la canalla va lluir la seva disfressa en la cercavila que van fer a la tarda, la festa es va acabar de nou a l'escola.

* Durant la tarda del diumenge 11 de març va tenir lloc el Festival d'Escala-Hifi, que feia temps preparava la mainada del poble. Tots els pares i altres veïns del poble van acollir molt bé l'actuació dels infants. Malgrat l'èxit, tot no va anar tan bé com el festival en si, ja que, en el moment del recompte dels diners el mossèn va voler prendre-hi part i quedar-se un tant per cent de l'entrada per les despeses de la llum i altres del Casal. Això, va sorprendre als petits artistes que ja comptaven amb el total de l'entrada per ells.

* Amb motiu de les obres de la carretera C-1313, alguns dies ha estat tallat el trànsit i desviat del poble, pel qual motiu feia que hi hagués molt moviment a baix a la carretera.

* Les bores del carrer de l'Aubaga i la plaça de l'Església continuen, ara ja han començat el mur i estan encofrant a tota marxa.

* El 18 de març va casar-se Rosa M. Amorós i Guàrdia amb Benet Camats i Olives (veí de La Ràpida) a la parròquia de La Ràpida; els desitgem moltes felicitats.

MONTGAI

(Informa, Concepció Ribalta i Solé)

* Vam començar el mes de març, amb la celebració els dies 3 i 4 de les festes del Carnestoltes. El diumenge, dia 4, es va celebrar la primera "matança popular del porc". La festa va començar el dissabte a la tarda, amb un recorregut, amb una carrossa ben guarnida pels dos porcs, per tot el poble. Acompanyava la comitiva una bona colla d'infants i jovent disfressat. Després del recorregut, les dues "víctimes" passen per la bàscula i van donar un pes de 220 kg. L'endemà a les vuit del matí començava la matança. Molta gent, i especialment barcelonins eren ja allí per veure tot el procés. Una vegada morts, es traslladà els porcs a la Plaça Major, i allí un grup d'homes i dones molt entesos van fer el "mandongo". Allí mateix es va fer un gran foc i s'hi van col·locar dues grans calderes. Cal dir que les mandongueres van anar molt de pressa i tot els va sortir molt bé. A l'hora de dinar tothom va tastar ja les botifarres i llonganisses, que junt amb un bon vi i més de 75 kg. de pa, van servir de dinar a més de 250 persones que hi havia. El dinar va estar amenitzat pel "Duo del Segre". Tothom va quedar molt content d'aquesta festa, coincidint a la vegada, que s'havia de fer cada any. La festa va estar organitzada per la Comissió de Festes, amb la col·laboració de moltes cases comercials.

Després de dinar hi hagué un partit de futbol entre Montgai - La Pobla de Segur, guanyant l'equip local per un a zero. Després, i per acabar la festa, un gran ball amb el mateix conjunt.

* El dia 8 els jubilats de Montgai, junt amb els de d'altres llocs, van fer una excursió a St. Sadurní d'Anoia, on hi passaren tot el dia. Pel dia 18 estaven previstos diversos actes dins de les Diades Culturals que organitza "la Caixa", però per diverses raons no es va poder fer. Llavors, s'organitzà un gran ball a la sala del Cinema l'Ateneu, en substitució dels actes.

Noticiari de la

BUTSÈNIT

(Informa, Antonieta Teixidó)

* Aquest mes el fet a destacar dins la nostra població és el dinar que tingué lloc el dissabte dia 10 de març. Es va celebrar al Polisportiu i es compongué de carn i llonganissa per a tothom qui en volia.

Fou nombrosa la gent que va assistir-hi. Cal ressaltar que aquest dinar es va pagar amb la venda, dies abans, de quatre porcs senglars que es varen caçar al nostre terme, caça en la qual hi participaren gran nombre de pagesos del poble. D'aquesta manera vàrem celebrar també una mica els Carnestoltes que si no hagués estat així hauria passat sense pena ni glòria.

PRADELL

(Informa, Pau Font)

* CARNAVAL. Com arreu del món, aquí també hem celebrat el nostre carnaval amb bastant d'èxit.

El dissabte dia 3 es va fer un lluït concurs de disfresses amb força participants, tant del poble com de fora. Després de la desfilada de disfresses es repartiren entre el públic assistent 30 lts. de xocolata i 30 coques. L'entrada era gratuïta.

* El dia 6 es va fer l'habitual donació de carn pel propietari del ramat que pastura al terme. D'aquesta carn, i segons la tradició, només en poden menjar els solters i concos, però com que no n'hi ha gaires, en menja tothom qui vol. La carn va ser "espultida" per esmorzar i per dinar.

* En aquest mes de març s'han enregistrat 75 lts/m2, segons la informació del meteoròleg del poble.

* NOUS HABITANTS. Com ja deia en un altre número, això és una invasió!. Ara resulta que una família de Barcelona ha decidit habitar ca la Conxita, que feia molt temps que l'havien deixada. Segons les veus que volten pel carrer, es quedaran a viure a Pradell.

PREIXENS

(Informa, Rosa Vilanova i Areny)

* El carnaval ha estat un xic trist enguany, la quitxalla no ha sortit al carrer amb disfresses, ni tampoc no ha fet rebombori, el poble ha estat tranquil, solament s'ha fet la tradicional carnada, tradicional perquè des de fa anys, l'arrendatari de les herbes regala un corder, i convida els vilatans a un tiberi. Bon profit!!

* S'ha acabat el tubulament de les sèquies (ciclons) dels regs del poble. Les obres realitzades pels veïns, en temps de les tanques d'aigua, han durat quasi deu anys, i han estat necessaris més de quinze quilòmetres de tubs de formigó, per tal de deixar enllestida tota la xarxa. Això sí, ha estat una bona obra, però tot el bó es fa esperar.

* Però continuem parlant de bones obres. Dins les reformes de què us parlava el mes de gener de la carretera de Castellserà, està previst l'eixamplament del pont del Sió, doncs bé, ja s'ha començat, però és molt tenebre, (varen començar el passat dia vint-i-tres) i no se ben cert com anirà,

Ribera del Sió

l'únic que puc assegurar-vos i que consti que tant a mi com a tot el poble ens dol i molt, és que hauran d'arrencar dos arbres molt vells, tan vells que ningú del poble recorda quan es van plantar, es tracta d'un alvi, i un plataner, aquest últim és el més "plorat", és tan gros que dues persones quasi no poden abastar-lo.

Si les branques poguessin parlar, quantes coses dirien. Han recollit el pas dels nens en anar a l'escola, el seient situat davall d'ell ha estat lloc de reunió, a les nits caloroses de l'estiu, de gent que anava a la font a buscar aigua fresca, de joves que ens reuníem al "club" i paràvem a fer la xerradeta, d'homes que per ésser al davant de la ferreteria parlaven del temps o de la collita, fins i tot, ben segur que alguna parella d'aquells quinze anys enamorada, hi havia gravat les seves inicials més d'una vegada. Mireu si ens dol aquest arbre que fins i tot, i com a últim homenatge, els nens de l'escola faran festa per poder veure com el fan caure.

Llàstima que el preu del progrés, que a tots tant si volem com no ens arrossega, s'hagi de pagar a vegades amb coses que formen part de la vida col·lectiva d'un poble.

* ... Veieu si costa poc. Al matí quan feia aquest escrit l'arbre encara vivia, ha necessitat prop de cent anys per créixer, i molts pocs minuts han estat necessaris perquè a primera hora de la tarda, la seva ufanura es veiés reduïda a lleonya.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

* Cal destacar un fet, encara que sense cap transcendència, molt curiós. En la primera setmana de març un tractor de la MOP va netejar les voreres de la carretera d'Almenara.

Us preguntareu el curiós del cas, doncs ben senzill: mentre hi ha llocs importants, (corbes, canvis de rasant, ...) destrossats, amb alçament de l'asfalt, que necessiten un arranjament, com més aviat millor per la seguretat de tots, es dedica a la neteja de les voreres. No vull dir amb això que no sigui necessària l'esmentada neteja, però sí que em sembla que seria important que mentre la carretera estés en mal estat, es preocupés més del seu arranjament.

* Aprofitant els dies de pluja es va decidir entre la gent del poble, arreglar el dipòsit vell. Aquest encara que no es faci servir i que tan sols aguanti l'aigua un temps limitat, té la utilitat de poder-hi agafar aigua en qualsevol moment.

També es va fer petits arreglaments a la caseta i es va netejar la vorera del dipòsit nou.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

* DISFRESES. La mainada del poble com és tradicional en aquestes festes, es van disfressar i van passar per les cases. Uns dies més tard, es va fer un berenar amb el que havien recollit.

* BATEIG. El diumenge dia 18 a la tarda, es va fer el bateig del nen de cal Micalet, al qual li van posar el nom de Josep M.

* NAIXEMENTS. Dic naixements, perquè aquest mes, ha augmentat el poble amb dos nens, un de la família Moix el dia 24, i un altre de la família Vila el dia 25. Donem felicitats a les famílies respectives.

* AMONESTACIONS. Aquest mes, s'han fet les amonestacions entre, Ramon Andreu i Solé i M. Dolòrs Llobera i Sorribes.

* QUIETUD. La quietud, no és una cosa que passa massa en una escola de nens petits, però aquest mes, la quietud és total, ja que degut a la passa de constipats que hi ha, tots els nens estan malalts i per tant, no es fa classe.

* OBRES. Es fa un pis nou a la casa de Ramon Andreu.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

* MARÇ. En Josep M., el noi que feia la mili, ja s'ha llicenciat.

* Bones notícies: Bona saó! Les abundants pluges que s'han produït al llarg d'aquest mes, han deixat una saó molt maca a la terra. Els pagesos estan més que contents, ja que el sembrat fa molt bona cara.

A veure si el temps ens continua ajudant i aquest any fem més bona collita.

BELLVER D'OSSÓ (Informa, Jordi Pedró i Balagueró)

Març 84

* La crònica del mes passat, de la meva germana, ja us predeia una festa local que cada dia arrela més a Bellver. Doncs ja l'hem feta.

Anomenada festa local al calendari de festes oficials del poble, el dimarts de carnestoltes es va organitzar un dinar per tot el poble i amb ranxo. A la sobretaula hi va haver sorpreses quan algunes persones grans es van anar a disfressar. Cap al tard fins i tot hi va haver ball i la cosa va ser força animada a nivell local, amb el ball de la malèta i bastants disfresses.

Fins l'any que ve, que ben segur hi tornarem i es constituirà en una festa de Bellver.

* El dia de Sant Josep malgrat que no era festa cívica, sí que ho era religiosa i per tant vam tenir missa al matí. I ja que són molts els Joseps i Josepes de Bellver ningú va treballar, molts van anar a fira a Mollerussa i tothom va fer festa, es va obrir el cafè i tot semblava diumenge. Els que van sortir-ne perjudicats foren els escolars que sí que havien d'assistir a les classes. Els universitaris en canvi sí que gaudíen de festa.

* Qui ho havia de dir?

El poble s'ha quedat sense aigua uns dies però ara no és pas per manca de fluid sinó que inesperadament i sense precedent l'aigua va sobrepassar el nivell arribant a cobrir els motors. Aquests es van espatllar en no ser d'aquells que treballen submergits.

Com he dit ningú s'esperava que l'aigua pogués arribar a aquest nivell. Abans quan anàvem sobrats d'aigua ja s'havia pres precaució i se'ls va posar a un sostre on l'aigua no hi podia arribar. Ara que més aviat sempre ens neguitejàvem per manca ha fet el que mai no havia fet, rebassar el sostre dels motors.

* Futbol:

Continuant amb els encontres que de tant en tant i que per distreure'ns anem fent alguns diumenges el jovent del poble, aquest darrer diumenge de mes ens desplaçem a la veïna població de Puigverd on ja vam jugar una vegada. Esperem i desitgem un triomf.

Endavant Bellver!

* Notícia de darrera hora :

De la nostra redacció esportiva ens arriba el bon resultat de 2-6 a favor del Bellver. Endavant nois!

MONT-ROIG DE SIÓ

(Informa, Maria del Carme Solans)

* El passat dia 4 de març, aprofitant que era dia festiu, certs membres de la família Pla-Aguilà, varen anar a fer "footing" per les rodalies del nostre poble. Entraren, per curiositat, a l'interior del molí vell, ara pràcticament en ruïnes, i quedaren sorpresos en veure que hi havia abandonades tres imatges. Optaren per portar-les a la seva llar i, acte seguit, donar-ne compte al sacerdot que regeix la parròquia.

Fetes les indagacions corresponents, va resultar que pertanyien a una capella de Santa Maria de Montmagastrell i que foren robades unes setmanes més endarrera. Tal volta els lladres, es trobaren fracassats en comprovar que tenien poc valor, ja que no eren antigues, i optaren, a la fi, per deixar-les abandonades.

LES PALLARGUES

(Informa, Montse Andreu)

MARÇ:

* SETMANA DE CARNAVAL. Ja uns quants dies abans del carnaval, tot el jovent anava de revolta preparant la festa. Recordàvem el carnaval de l'any passat i pensàvem que no podíem, de cap manera, deixar-lo perdre aquest anys. La gent gran també estava molt animada. Cal dir que l'assistència fou nombrosa.

La festa començà el diumenge al matí amb la matança del porc. Tothom estava convidat a esmorzar pa torrat i magres i a fer el mandongo. A la tarda va haver-hi una desfilada de disfresses i ball. Era molt divertit veure'ns tots, cadascú amb la seva disfressa. Aquesta mateixa tarda hi havia sopar; llonganissa i botifarra negra, i vi per beure. El dilluns, cap al tard, la festa va continuar, i així tota la setmana, fins el diumenge al matí que, com acomiadament, vàrem esmorzar xocolata.

Aquest any, igual que l'any passat, la festa de carnestol-

tes al poble ha estat un èxit. Tots, petits i grans, ens ho hem passat molt bé, hem pogut fer gresca i hem rigut força tots plegats. I tenim moltes ganes que no sigui tan sols una setmana per recordar, sinó que, l'any vinent, i cada any, puguem tornar a reunir-nos.

* UN COP DE SORT. El dimarts, dia 6, l'Eva Vilaseca va estar de sort: ja que aquella nit al Big Ben sortejaven dos cotxes i a ella va tocar-li'n un; un Ford. Li desitgem tots moltes felicitats.

* EL POBLE. No fa gaires dies han col·locat en el poble plaques amb el nom de cada carrer i el número de cada casa. Alguns de nosaltres hem pogut descobrir noms que no coneixíem. Crec que aquest és un fet important per al poble.

HOSTAFRANCS

(Informa, Roser Porta)

L'actualitat a Hostafrancs bull de novetats i celebracions populars. Cal parlar en primer lloc de la festa de IIIer. Aniversari de la Biblioteca, prevista pel diumenge 8 d'abril. Un dels aspectes a destacar de dita festa és el de l'homenatge que dedicarem al Sr. Josep Domènech, ex-professor de les escoles d'Hostafrancs i col·laborador destacat de la Biblioteca. Esperem que, malgrat la seva intensa ocupació (ocupa el càrrec d'Inspector en Cap d'EGB a Lleida), tingui l'oportunitat d'acudir al nostre convit, que ja ha acceptat entusiàsticament.

Les activitats que preparem de cara la festa segueixen, com veureu, la línia dels anys anteriors, amb alguna innovació. Us ofereixo la relació de les mateixes per tal de cridar-vos a participar-hi. Són:

— Un campionat de Dames. Les partides començaran el diumenge 18 de març, i es desenvoluparan durant aquest i els següents. El dia de la festa s'efectuarà la final.

Inscripcions: dia 18, a partir de les 11 del matí, a la Biblioteca.

— Un concurs de Dibuix per a infants (fins a 10 anys).

Material: tèmpera (es proporcionarà als participants). Els treballs es realitzaran al llarg del matí.

— Un concurs de Narració.

Categories: 1a. Fins als 12 anys, 2a. De 12 a 16 anys, 3a. De 16 en endavant. Tema i extensió lliures. Idioma obligatori: català.

Se'n poden presentar fins a 3 per participant. Termini de lliurament 20 de març. Poden donar-se personalment o ser enviats a:

Roser Porta o Anna-Betlem Vilaró
Biblioteca d'Hostafrancs

GRAN MERCAT

El Rebot

Carrer de Sió, 15

Eleccions al Parlament de Catalunya

29 d'abril del 1984 - CANDIDATURES

Per la circumscripció electoral de Lleida es presenten per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya disset candidatures, més que en qualsevol dels altres tres districtes electorals. Algunes d'aquestes llistes seran retirades abans de les eleccions, tal com ha succeït en alguna altra ocasió, quan hauran pogut donar-se a conèixer per mitjà dels espais gratuïts de propaganda electoral. La majoria d'aquestes llistes extra-parlamentàries pertanyen a partits d'extrema esquerra. Cal constatar la desaparició, en aquesta contesa electoral, de les candidatures d'extrema dreta. A Lleida es presenten dues opcions de caràcter localista: el "Partit Lleidatà" i "Unitat d'Aran".

CIU	PSC-PSOE	PSUC	ERC
<p>Convergència i Unió</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Maria Rúbies i Garrofé 2.— Manuel Oronich i Miravet 3.— Josep Borrás i Jané 4.— Francesc Guasch i Hernández 5.— Miquel Montanya i Carrera 6.— J. Maria Graells i Forcada 7.— Jaume Aligué i Escudé 8.— Francesc X. Bada Ametller 9.— Pilar Busquets i Medan 10.— Isidre Gabin i Valls 11.— Miquel Padilla i Diaz 12.— Ramón Térmens i Navarro 13.— Dolors Majoral i Moliné 14.— Joan Serra i Cavall 15.— Frederic Armengol i Martín 	<p>Partit dels Socialistes de Catalunya</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Pere Aiguadé i Aiguadé 2.— Joaquim Nadal i Farreras 3.— Joan Ganyet i Solé 4.— Francesc Craviotto Blanco 5.— Juan Amézaga Solé 6.— Joan Font i Carrera 7.— Santiago Pedoya Alejandro 8.— Angel Ros Domingo 9.— Ramón Gibert Gibert 10.— Rufino Martínez Cau 11.— Carmina Pardo i Mestra 12.— Joaquim Rivera Rami 13.— Joan Canals i Riar 14.— Víctor Orritz Ambrosio 15.— Miquel Casals i Roca 	<p>Partit Socialista Unificat de Catalunya</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Salvador Jové i Peres 2.— Josep Roigé i Barberá 3.— Josep Coma i Solé 4.— Angel Izquierdo i García 5.— Felip Castells i Papell 6.— Antonio Chacón Jiménez 7.— Joan Lahoz i García 8.— Isabel Izquierdo i García 9.— Salvador Ramos i Llas 10.— Albert Becerra i Abadía 11.— Manuel Rosaura i Polo 12.— Josep Racaj i Abad 13.— Josep Lluís Nuñez i López 14.— Isidoro García i García 15.— Antonio Cabero i Negro 	<p>Esquerra Republicana de Catalunya</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Víctor Torres i Pereña 2.— Anicet Casañas i Cladellas 3.— Antoni Comes i Solé 4.— Francesc Pau i Gómez 5.— Pere Camarasa i Albiñana 6.— Emili Pala i Auge 7.— M. Carme Bañeres i Badia 8.— Eladi Duch i Mosteiro 9.— Josep Giné i Badia 10.— Salvador Casamitjana i Gasso 11.— Francesc X. Ballesté i Sans 12.— Antoni Guasch i Castells 13.— Domènec Vives i Gassol 14.— Ricard Burballa i Campadal 15.— Esteve Ribes i Vilaseca
<p>AP-PDP-UL</p> <p>Coalició Popular</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Víctor Manuel Colomé Farré 2.— Jaime Culleré Calvis 3.— J. Luis Pascual Villamazares 4.— Ramón Rosell Vives 5.— Francisco Capdevila Freixes 6.— José García Pija 7.— Enrique Serra Maya 8.— Jaime Viladrich Goma 9.— Ramon Gallart Mesalles 10.— Antonio Sabaté Joffre 11.— José Peña Molina 12.— Miguel Gruas Estadella 13.— José Llovera Vigatà 14.— Luis Toldrà Amiell 15.— Lourdes Marimont Balcells 	<p>PCC</p> <p>Partit dels Comunistes de Catalunya</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Josep Maria Bravo Fornells 2.— Jaume Balsells Porto 3.— José Chacón Ramírez 4.— Rodrigo Moreno Planisolis 5.— Jaume Bureu Camats 6.— Alexandre de Sárraga Gómez 7.— J. Maria Armengol Barallat 8.— Francisco Olmedo Aranda 9.— José María Fouria Fortón 10.— Josep Maria Raigol i Gistau 11.— José Clarisó Martín 12.— Joan Rodés i Cerqueira 13.— José Rodríguez Giralvés 14.— Alejandro Martínez Botano 15.— Ramón Freixenet Baqué 	<p>EEC</p> <p>Entesa de l'Esquerra Catalana</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.— Santiago Torres Romañá 2.— Josep Borrell Figuera 3.— Joan Culleré Ibars 4.— Sebastia Serrano Farrera 5.— Francesc Macia Fusté 6.— Josep Maria Alba Barri 7.— Maria Angels Prats Torres 8.— Josep Martí Triquell 9.— Josep Maria Orteu Balust 10.— Jaume Ramon Solé 11.— Ester Dalmau Roca 12.— Antoni Bertran i Rius 13.— Josep Lluís Blasco i Estellés 14.— Joan Pons i Moll 15.— Dolors Sistac i Sanvicent 	<p>Partits</p> <p>Lliga Comunista Revolucionària : Vicenta Laguna Fernández José Maria Tur Meljide M. Rosa Pascual Sabater</p> <p>PCE (marxista-leninista) : Jesús Codera Duaso Agustín Rivera Urdiza Pablo Contreras Martos</p> <p>Partit Obrer Revolucionari d'Espanya : Jorge A. Martínez López Juan Aguren Longan M. Cristina Sociats Pomés</p> <p>Partit Socialdemòcrata de Catalunya : Jaume Reynal i Pijuan Pilar Segon i Guàrdia Josep Riera i Castella</p> <p>Partit Socialista dels Treballadors : Miquel Mora Oliver Carlos R. Schmidt Pravda Andreu Pagès Toldrà</p> <p>Moviment Comunista de Catalunya : Sixte Garganté i Petit M. Carmen Díez Sanjoan Maria Gascón Stürtze</p> <p>Partit Obrer Socialista Internacionalista : Miquel Poca Sánchez Antonio González Gómez Isabel Montero Rocamora</p> <p>Partit Lleidatà : Josep Font i Huguet</p> <p>Unitat d'Aran : Julio Bores Boya</p> <p>FE i de les JONS : Julio Vilagrasa Bosch</p>

RESULTATS A AGRAMUNT DE LES ELECCIONS DEL 20/3/80

CiU	CC-UCD	ERC	PSC-PSOE	PSUC	ALTRES
30%	27%	24,5%	10,5%	4,6%	3,4%

ACTES DEL XXè. ANIVERSARI, PRESENTACIÓ DEL LLIBRE «LA PREMSA COMARCAL»

El diumenge 18 de març i en la sala III del cinema Avinguda, tingué lloc la presentació, a nivell de les Terres de Ponent, del llibre "La Premsa Comarcal" del que és autor el periodista i estudiós del tema Jaume Guillamet. L'acte estava organitzat per la redacció de SIÓ i els Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat i s'emmarcava en la celebració dels 20 anys d'existència de la nostra publicació. Efectuà la presentació el Sr. Jaume Vilalta que és Cap de Serveis de Promoció de la Premsa i que estava acompanyat pel senyor Ricard Camprodon, responsable de la Premsa Comarcal del departament. En representació de la Sra. Carme Torres, Delegada Territorial de Cultura, el senyor Jaume Montfort. Presidí l'alcalde de la vila Sr. Josep Huguet. Assistiren els directors de les publicacions "Enllaç" de Bellcaire, "L'Imprès" de Tàrraga, "L'Espurna" de Seròs i "Montserè" de Cervera. El públic fou més escàs del que s'esperava, considerant el nombre d'entitats amb que compta la vila i que SIÓ ha estat, i està, obert a totes i, de fet, en fa de portaveu gratuït.

Després d'una breu presentació de l'acte i de les autoritats assistents per part del redactor Josep Bertran, el senyor alcalde dirigí unes breus paraules de felicitació i encoratjament a tots els que fan possible SIÓ, i molt especialment a tots els correspon-

sals de les localitats de la Ribera de Sió perquè estan col·laborant d'una manera decidida al sentiment d'unió entre tota la comarca.

El senyor Jaume Vilalta, començà la seva intervenció amb aquestes paraules: "És una satisfacció per a mi estar aquí amb vosaltres amb motiu de la celebració d'aquest XXè aniversari de la Revista SIÓ. I ho és perquè representa l'esforç continuat durant 20 anys, mes darrera mes, d'un equip de gent que, gratuïtament, sense esperar res a canvi, ha elaborat una publicació que ha reflectit tot el que ha passat a Agramunt i a la Ribera de Sió durant aquests 20 anys. Jo diria que heu fet una tasca notarial. Notarial perquè, el que es pugui llegir en aquests 20 anys, ho compararia amb el registre d'una notaria, perquè hi ha els morts, els casaments, els naixements, els fets més importants que hi ha hagut a la Vila durant aquests 20 anys i això, en l'esdevenidor, té una importància que ara tal vegada no sabem copçar, però que sí que pels historiadors, pels afeccionats, per la gent que estima el seu poble, representarà un vertader tresor per poder-ho transmetre a altres generacions. Us vull encoratjar a tirar endavant i us vull dir també que en tot moment teniu el recolzament de la Institució que represento, la Generalitat, i també,estic segur, d'altres institucions públiques com la Diputació i l'Ajuntament".

DE DRETA A ESQUERRA, JAUME COTS, RICARD CAPRODON, JAUME VILALTA, EN ÚS DE LA PARAULA, JOSEP HUGUET, JAUME MONTFORT I JOSEP BERTRAN.

Entrà seguidament a la presentació del llibre "La Premsa Comarcal", Un Model Català de Periodisme Popular, editat per la Generalitat. El seu autor, Jaume Guillamet, és un estudiós del tema i autor de nombrosos treballs amb els que ha obtingut diversos premis. Ha estat Subdirector de "Tele/Exprés" (1976), redactor en cap de "Catalunya Exprés" (1976-79) i redactor en cap i subdirector de l' "Avui" (1980-82). Actualment es dedica a l'exercici lliure del periodisme i als estudis històrics de la premsa.

El llibre està dividit en aquests grans apartats: **Què és la Premsa Comarcal?**, **Aproximació Històrica**, **La Premsa Comarcal Sota el Franquisme**, **La Nova Premsa Comarcal**, **La Premsa per Comarques** i un apèndix informatiu. Aquest volum de 466 pàgines és la culminació de tretze anys de dedicació a l'estudi d'aquest fenomen periodístic i cultural que Guillamet considera **Un model català de periodisme popular**. Acabà la intervenció del Sr. Vilalta amb un col.loqui sobre temes en els que es puntualitzaren i ampliaren diverses qüestions sobre aquest fenomen tan propi del nostre país com és la premsa local i comarcal i del que el presentador n'és un profund coneixedor.

En representació dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat, intervingué el senyor Jaume Montfort que féu lliurament a la revista d'una placa commemorativa que recollí el nostre director Jaume Cots i que contenia el següent text:

Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Com a reconeixement del seu treball en el
XX aniversari
de la
Revista SIÓ

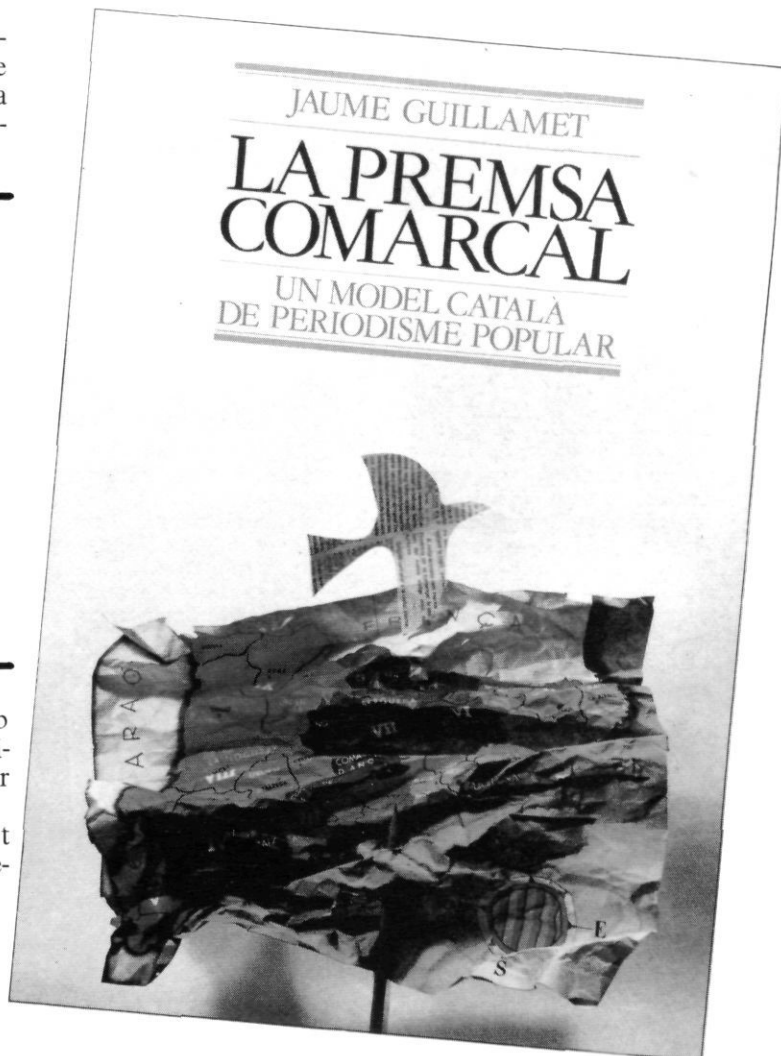
Agramunt, 18 de març de 1984

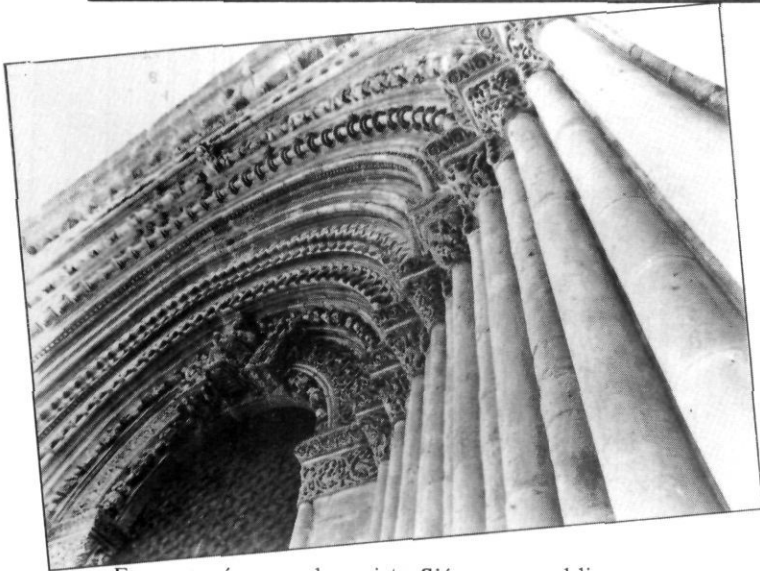
Finalitzà l'acte una projecció de diapositives amb diferents portades i seccions representatives de diverses èpoques de SIÓ comentades pel redactor Pasqual Castellà.

SIÓ agraeix als qui ens acompanyaren en aquest acte i a les empreses Ricard Vicens i Germans Ribera per la seva col.laboració.

En "La Premsa Comarcal", la nostra revista hisurt esmentada, és evident, diverses vegades, però és en la pàgina 94 en que s'hi fa una referència explícita possant-la com exemple dins d'uns tipus de premsa:

"Entre els periòdics municipals que per raons metodològiques incloc com a premsa oficial, cal subratllar que hi ha caoss, sobretot els anys 60 i 70, de publicacions que han tingut una posició força despolititzada i de servei local, com seria el cas de SIÓ a Agramunt. També s'ha de remarcar la presència sovint entre els equips de redactors i col.laboradors de gent que hi figura no pas per identificació ni militància política sinó per un afany de servei informatiu i cultural, sovint no practicable en altre marc i que amb la seva tasca acostumen a donar a la premsa oficial una nota d'identitat i de cultura, sobretot en el camp de la història local.

La Carta de Població i l'Agramunt del segle XII

Fa uns números, la revista *Sió* em va publicar un especial en el qual feia unes correccions al text transcrit i a la traducció de la carta de població d'Agramunt de 1163 i donava la meua versió de la traducció. Una mica com a segona part d'aquest treball em dispo a fer ara un petit comentari al document i a donar unes opinions sobre les possibles característiques de l'Agramunt del XII a la llum d'aquest. Evidentment, no pretenc en absolut donar lliçons sobre el tema, ja que la meua especialitat són els segles XVI-XVIII i l'època medieval la coneix només imperfectament. Únicament vull donar unes opinions per tal de veure d'interessar la gent sobre aquests temes, i, per tant, el lector especialitzat em perdonarà les possibles ingenuïtats o exageracions.

Aquest comentari s'enfoca en dues grans parts: la valoració estricta de la carta agramuntina, i la valoració d'aquesta a la llum de les seves grans semblances amb la de Lleida (que, com veurem, obliguen a matisar molt la imatge que es pugui construir de l'Agramunt medieval a partir de la seva carta de població). En els dos enfocaments hi ha problemes, punts foscos i interessants hipòtesis a plantejar. Fins i tot la semblança que té amb la de Lleida no exclou l'originalitat de l'agramuntina.

D'entrada, doncs, què en podem deduir, d'una lectura ràpida del document agramuntí? **Si ens fixem de moment en ell preferentment**, evidentment les deduccions semblen elementals i òbvies.

La vila, al segle XII, seria una vila fonamentalment de mercaders, financers i negoci comercial, ateses les abundants referències directes o indirectes a ells i a aquests temes que hi ha al document, i en canvi la total manca de menció a coses o aspectes agraris. Per ex., es parla molt de deutes, fiances, panys, impostos de comerç, lladres, però res, en canvi, de lluïsmes, tasques, drets, impostos de terres en general, ni de recs comtals, i només hi ha una menció, d'altra banda molt genèrica i merament introductòria, a terres, conreus i pastures. En canvi, a la carta de població de Vilagrassa, atorgada pel comte de Barcelona i primer rei català de la Corona d'Aragó Alfons I el Cast (1162-1196) el 1185, o sia, en un període temporal molt proper a la d'Agramunt, sí es parla abundantment de drets feudals i qüestions agràries: dret de rec, horts, herbes i pastures, forns i molins, mals usos, lluïsmes, i, en general, un to que deixa veure una realitat molt més feudal per a aquesta població de l'Urgell, i, per descomptat, sense cap de les mencions sobre deutes, fiances, lladres i pagaments de la d'Agramunt. Podem pressuposar que Vilagrassa era bàsicament un poble de pagesos i amb una forta empremta feudal —tot i ser reial—; per exclusió, llavors, Agramunt semblaria tot el contrari: una vila comercial, artesanal i financera, sense gaire importància del sector rural ni del domini senyorial. I, per descomptat, sense nobles.

Però podem abundar més sobre aquest tema. Per exemple, als agramuntins se'ls eximeix de tributs... justament de comerç. Tot al contrari dels vilagrassencs, en el cas dels

quals el comte barceloní els eximeix de tributs i impostos de base pagesa i feudal, però reservant-se les lleudes, per ex. És a dir, és el cas distint. Certament, la carta de població d'Agramunt no té, en aquest sentit, mencions com per ex. la dels drets de pes i mesuratge o la de l'impost del teloni, típics impostos comtals sobre la pràctica, la pràctica, la circulació de béns i els drets del comerç, però aquets potser queden englobats en la generalització de la clàusula de privilegi.

Una altra observació important. Les abundants mencions de la carta de població agramuntina a fiances, deutors i préstecs, deixa notar clarament un sentit mòbil de la riquesa i un ús creatiu del diner, és a dir, sembla notar-se que allí la gent prestava i empenyorava de valent. Per ex., es dona per descomptat que si algú mor sense testament tindrà riquesa, es preveu ja que això pugui passar. Al mateix temps, hi ha la prova negativa: el fet que parli de lladres i raptors (per ex. la de Vilagrassa això no ho fa). Tanta preocupació sobre el tema no s'explicaria si a l'Agramunt del moment no hi hagués hagut cases riques, cases de mercaders; a la casa d'un pobre pagès del poble de reconquesta hom no entra a robar-hi, sinó a la d'un negociant de vila bona.

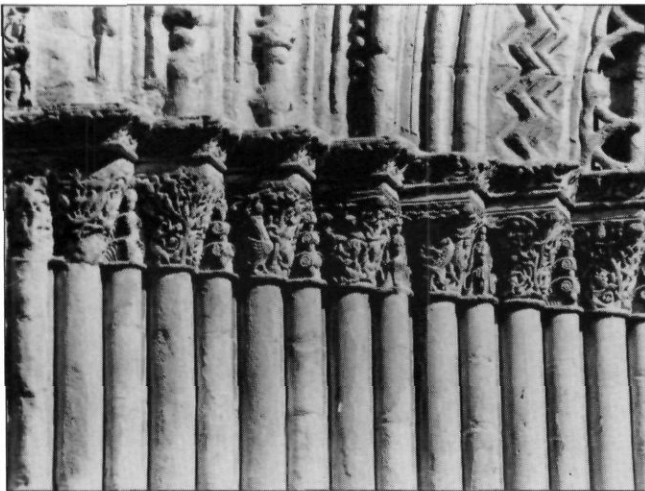
A més a més, el fet que es disposi molta en metàl·lic per alterar l'ordre públic indica que circulava moneda, a la vila. Certament, això sí que cal reconèixer-ho, la multa era molt poc crescuda. Però, per altra banda, la sola menció a l'alteració de l'ordre públic ja indica molt. Justament una vila comercial és el lloc típic de les raons greus i de la necessitat pública de control, més que no pas un poble de pagesos, on les coses són més tranquil·les i en tot cas les baralles s'arreglen a cop de puny o de bastó, o per intervenció directa del senyor. Però no és aquest el cas d'una població de negocis i burgesia.

Per un altre cantó, és també simptomàtica la menció a obres de caritat pública a pobres, esglésies, ponts i hospitals. Jo particularment —però és una valoració molt personal— dedueixo d'aquí que potser Agramunt feia llavors, a part del temple —simptomàtic l'esment—, un hospital, i que per tot això calia encarar diners públics. Diners públics que es preveuen que seran dels béns de particulars morts sense successors, atenció a la dada. Penso fins i tot que es podria deduir d'aquest paràgraf que es farien ponts per a comunicar la vila saltant el Sió (una vila comercial els necessita molt i bons, els ponts...). D'altra banda, la menció als pobres és típica de l'època..., però és també típica de l'època que els pobres siguin a les viles i ciutats grosses i riques, i no pas a llocs rurals petits i sense riquesa. Novament, doncs, sembla manifestar-se'n ací el sentit comercial i la presumible importància que atenyeria la vila, llavors. Jo fins i tot penso que si Agramunt feia un hospital, és que actuava ja potser com una mena de capital de comarca i tal vegada atreïa població marginal de les rodalies. No cal ni dir-ho, res de semblant no hi ha a la carta de població de Vilagrassa, ni, com veurem més endavant, a la de Lleida.

Que no es parli per a res dels jueus al document agramuntí podria tal vegada indicar que aquests encara no s'havien establert a la vila. Però això sembla difícil d'acceptar. Més aviat, ens inclinem a pensar que si no hi són esmentats és degut: a) a què estaven perfectament integrats i que a tots els efectes, inclosos els dels privilegis, eren considerats uns agramuntins més; o b) a què estaven tan absolutament marginats que ja es donava per suposat que els privilegis a ells no els arribarien. Problema de moment insoluble.

Finalment, recalcar les limitacions feudals que malgrat tot encara tenia, als nostres ulls, la vila. El castell, per ex., havia de ser important, si tenia el seu propi castlà — i no, per ex., un sots-castlà—. El comte d'Urgell seguiria tenint un castell segur, que vigilaria la vila des del turó. I, en algunes coses, la carta de privilegis agramuntina és ben poc precisa: no indica si els agramuntins estaven lliures o no d'anar a host o cavalcada per al comte, per ex. Sempre hi ha, a més a més, la cueta *sine vestro enganno*, als privilegis, clarament restrictiva. I, certament, es lliura els agramuntins d'impostos, però no s'esmenten per a res lluïsmes i d'altres temes feudals, com minúcies, monopolis, drets d'hostatge, de requisita o de lleva, o homenatges. I, finalment, els casos de justícia sempre poden acabar portant-se a la cúria comtal, la darrera paraula sempre la pot tenir aquí el comte. Potser, doncs, la carta de privilegis agramuntina no era tan lliberal i generosa com això. Per ex., la de Vilagrassa és molt més precisa en totes aquestes coses, tant en eximir com en mantenir. No vull dir que la d'Agramunt no sigui àmplia i generosa, però en tot cas és molt genèrica i poc especificadora en certs simptomàtics aspectes, qüestió, aquesta, a tenir en compte.

Si anteriorment hem intentat apropar-nos a la realitat de l'Agramunt del segle XII a través de la carta de població es-

trictament i per comparació amb la de Vilagrassa, tanmateix arriba ja el moment de dir que el mètode no és del tot correcte, car les clàusules que conté la carta no tenen validesa immediata. Si, com ja vam dir, mirem el document agramuntí i el comparem amb el de Lleida de 1150, una cosa irrefutable en ressurt ràpidament: la carta de població agramuntina no és en absolut original, sinó que és en gran part una còpia fil per randa de la lleidatana, que li serveix clarament de model. Aleshores, és vàlid tot el que s'ha deduït? No són gens representatives a nivell local les concessions que van fer a la vila Ermengol VII i Dolça?

La primera impressió és que no. En efecte, les mateixes clàusules, el mateix ordre, les mateixes penes i multes, idèntics temes, sovint amb les mateixes paraules calcades, es poden trobar a les dues cartes. De fet, no és estrany, això, perquè la carta de Lleida la van donar el comte d'Urgell Ermengol VI i el de Barcelona Ramon Berenguer IV ensems, i a la casa comtal d'Urgell li hauria estat el més còmode agafar el model aplicat a la ciutat del Segre a l'hora de fer l'agramuntina. Poca originalitat, doncs, va tenir la vila del Sió, en rebre aquest document, car se li van aplicar uns privilegis es-

tàndard. El més greu, però, és, tal com hem dit, que això inclina a desvirtuar totalment les deduccions que d'entrada semblen poder treure's del document agramuntí. Aquest no és original, i les clàusules oficials no semblen, d'entrada, una font vàlida per al coneixement estricte de la realitat històrica de la vila. No almenys per a un coneixement particular i directe.

¿Hem d'estar, doncs, inclinats al pessimisme i lamentar que per a conèixer quatre coses de la història d'Agramunt ni tan sols la seva carta de població ens serveixi? En part sí. Però no cal ser tampoc tan absoluts, en aquest tema. Per exemple, la igualtat de les dues cartes no és total. Alguns petits detalls —que no tinc espai per a especificar aquí— són típics de l'agramuntina; aquesta fa un xic més d'insistència en el tema dels fiadors; i, sobretot, té una clàusula sencera que és pròpia, la dels testaments i caritats públiques, clàusula fonamental en el cas agramuntí, que ja vam destacar convenientment abans. Tot plegat, la carta agramuntina té també les seves particularitats, i aquestes justament incideixen precisament en el fet burgès i de riquesa de la vila i en el tema de la seva possible projecció comarcal. Detall a retenir, que ens inclina en part novament a la nostra hipòtesi inicial.

Fins i tot em pregunto si el fet que Agramunt tingui una carta tan idèntica a la lleidatana no vol dir tal vegada que Agramunt tingués una importància semblant a la de la capital del Segre. Evidentment, plantejar això d'aquesta manera pot semblar una aberració. De fet, no vull dir que la importància sigui comparable a nivell demogràfic, laboral, artesanal i comercial, però sí potser en la qüestió "financera", en el tema de la gent que disposava de fortuna i manejava diners, i en algun altre concret, com pot ser la iniciativa i empena dels homes de negocis. Al capdavall, ¿no és potser lògic considerar que si Agramunt va rebre una carta tan semblant a la de Lleida no seria pas perquè sí, sinó que per alguna raó se li hauria atorgat? Si no pel que ja era, penso hom, tal vegada pel que prometia ser: un bon centre financer i de negocis enclavat en un lloc geogràfic important. I potser amb la carta es va voler acabar de potenciar això, satisfent les necessitats d'ordre públic, control de la justícia i seguretat contra el frau dels negociants. I el model millor hauria estat la carta lleidatana..., que precisament havia estat feta també per a un presumiblement gran centre econòmic. D'aquesta manera, doncs, la carta agramuntina podria realment reflectir, bé que globalment, una realitat local efectiva, només que caldria no exagerar-ho. Podria haver estat una vila petita quantitativament —en gent—, però gran qualitativament —en engocis i iniciatives—. I, bàsic per als comtes, sense nobles.

Així, doncs, si potser a nivell absolut la carta de població d'Agramunt no és vàlida com a font per a conèixer la realitat concreta total de la vila, a nivell relatiu i aproximatiu, a l'hora de donar unes orientacions genèriques sobre aquesta, tal vegada sí que encara tingui un valor. Així, doncs, la imatge traçada abans per nosaltres d'un Agramunt centrista pròsper, mercadejador, desordenat, amb rics i pobres, projectes ambiciosos d'obres públiques, amb gran mobilitat de la riquesa i els diners, amb l'obsessió pel negoci i per la protecció enfront el robatori, el delictes i l'estafa, imant de pobres, centre financer, en suma, un Agramunt poc nobiliari i força urbà, potser és certament exagerada i poc fonamentada, però em sembla que hi ha indicis per a, com a mínim, plantejar-la i discutir-la.

I, si més no, crec que seria una bona hipòtesi de treball per als medievalistes de les nostres terres. La valoració exacta d'Agramunt encara està per fer. Tal com han dit Prim Bertran, Joan Novell i Lluís Pons, si La Seu era la capital religiosa del comtat d'Urgell, i Balaguer la política, Agramunt era estrictament la capital econòmica, i no sembla pas una coincidència que la seva carta de població incideixi tant en aquests temes. Pot, doncs, per tant, i a pesar de tot l'estàndard que es trobi en ella, reflectir una autèntica realitat: una vila sense nobles, amb pocs pagesos, i amb una vida comerciant i negociant intensa.

Josep M. Planes i Closa

a les males olors
en el seu cotxe
o en la seva llar

GARANTIA D'UN ANY.
DURADA 2.000 HORES
CONTINUADES (DE 5 A 10 ANYS
D'ÚS EFECTIU).
PREU D'OFERTA: 1.500.-

RENOV'AIR regenera i purifica l'atmosfera.
És indispensable en tots els cotxes. No necessita instal.la-
ció. La seva eficàcia és immediata.
RENOV'AIR destrueix les males olors per oxidació.

RENOV'AIR

- Estació Servei
- Garatge Vidal

- Garatge Jeroni Valls
- Tallers Rally

ORÍGEN DE LES FIRES

Tal com és conegut per tots nosaltres, en arribar la primavera és tradicional celebrar en certes contrades les anomenades fires, de les quals potser avui dia, se n'ha perdut bastant la mena. No obstant, però, les més tradicionals sí que encara tenen ressò. (1)

L'origen d'aquestes celebracions s'originà en l'E-dat Mitjana. Les colles de mercaders que tranquil·lament pujaven al tren o a l'automòbil per anar a la fira o que amb tota la despreocupació hi anaven per carretera amb llurs carros o tartanes, poc es podien fer càrrec de com i per què s'establiren les fires.

Mancaven vies de comunicació i elements de transport, els productes exòtics es venien a bon preu, perquè escassejaven, però era molt penós de fer-los arribar al lloc de venda. Els camins a més d'ésser dolents, eren perillosos, puix que els bandolers abundaven i sempre hi havia robadors disposats a fer-se seves les preuades mercaderies.

Llavors els comerciants determinaren anar agru-pats per tal de defensar-se més fàcilment. Armats a cavall i amb la companyia dels mossos formaven colles capaces de fer-se respectar, i la seva vida per-

dia bon xic l'aspecte de risc i aventura.

Això va portar com a conseqüència les reunions periòdiques en llocs determinats. Aquestes reunions, procuraven fer-les coincidir amb les festes més importants del lloc on havien de celebrar-se. Així van néixer les fires, paraula que també vol dir festa.

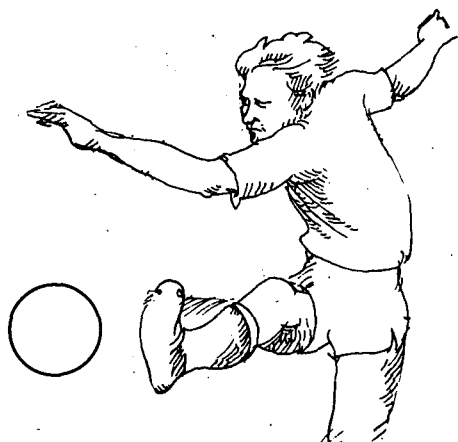
Els països on assoliren més importància foren a França i a Itàlia. En aquesta darrera nació van néixer les lletres de canvi. Perquè no els calgués portar tants diners, els comerciants convingueren que pagarien els deutes amb una lletra o carta, per la qual el comprador es comprometia a pagar el deute en una data determinada.

En resum, aquelles lletres eren el mateix que són les lletres de canvi que tant s'empren avui en el comerç.

Se'n pagaven moltes a les fires, ja que es feia coincidir la data del pagament, en una d'aquestes festes.

Anna Santacreu

(1) Article elaborat a partir del llibre d'Anicet Villar, "Terra i Anima" de l'editorial Miquel A. Salvatella - Barcelona.

FUTBOL SALA

Un nou esport s'està afiançant a Agramunt: es tracta del futbol Sala que es començà a practicar l'estiu passat en una petita lliga, i ara sis mesos després sembla que no tan sols s'ha quedat en aquella lliga, sinó que gràcies a alguns dels equips ja for-

mats llavors com són: Fonda Crich, Xauxa del Sió i Nàstic, que han continuat practicant aquest esport com també a d'altres agrupacions de nova creació, com són: l'equip de la Guàrdia Civil i també el de l'empresa Martorell, han assegurat una realitat positiva que ens alegra i demostra que l'afició augmenta, ja que encara que alguns dels primers equips formats hagin deixat de competir, alguns dels seus jugadors però, actualment juguen en d'altres de nou formats. Però, encara són pocs els equips que han sorgit i seria molt positiu que el jovent s'animés a jugar-hi perquè és una forma força sana i entretinguda de passar unes bones hores; per altra banda augmentaria la competitivitat entre els diferents equips, de manera també que la gent que li agrada presenciar partits d'aquest esport, disfrutaria molt més amb la major varietat d'equips.

De moment poden fer-ho, tots els dissabtes a la tarda, presenciant els partits que celebren al Pòlispòrtiu Municipal, aquests equips citats, i, encara que potser no són d'una qualitat de joc molt bona (esperem que amb el temps i entrenament la qualitat de tots els equips vagi en augment), sí que són molt disputats i entretinguts per l'afició i les ganes que hi posen els jugadors de tots els equips amb el sa desig de guanyar i entretenir-se.

Xavier Cots i Solé

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, 9/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Gent, fets, coses...

Maneres de veure-ho

Fa pocs dies que hem encetat la primavera; aquesta florida i bella estació de l'any. I amb la seva arribada s'albira la millora del temps amb un notable ascens de temperatures, encara que els ruixats continuen fent acte de presència un dia sí i l'altre també.

Per la gent del camp —i de passada per tothom— les condicions meteorològiques semblen encaixar amb el pronòstic d'una abundant collita. És clar. Com sempre... Si tot l'acompanya d'ací a la recol·lecció, ja que encara hi ha molt fil a coure.

En parlar d'una bona collita s'entén, per descomptat, que hi ha d'haver una certa abundor de gra i de fruits, passant a segon terme, naturalment, la quantitat de palla que es pugui arregar, sense menysprear tampoc la seva valoració.

Fent aquestes observacions m'han vingut a l'esment una sèrie d'anècdotes, viscudes o sentides en alguna conversa, les quals són bon reflex del condicionament, o estat d'ànim, de la persona que les ha fetes; maneres, sovint molt especials, de veure les coses i, per tant, divergents de la majoria d'altres opinions.

Vegem-ne algun exemple: Conec qui, sense ésser pagès, i fent prediccions molt arriscades de meteoròleg de secà, s'entesta (li he sentit afirmar moltes vegades) que enguany serà un any abundós, pel que fa a la collita, puix que la palla recollida superarà de bon tros la recollida l'any anterior. Curiosament, per a ell, sembla que el gra no compta. No se l'ha posat en boca una sola vegada! Que, com és possible...?. Aquesta persona es passa molts dies arreglant i fent pallers amb les bales de palla que surten darrera la màquina recol·lectora.

O l'àvia que ve del corral de donar menjar a les bestioles una tarda d'hivern rúfol i freda, i s'acomoda fregant l'estufa tot dient:

— Estic gelada, fa un fred de mil dimonis! La qual en haver-se refet, entre l'escalfor i la xerrameca, no dubta exclamar ben convençuda, tot ullant el defora a través dels vidres:

— Mira, qui ho havia de dir?. Al final fa una bona tarda!

Conscientment o inconscient tots acostumem actuar segons la nostra òptica particular. No ens esforcem massa, però, a veure si anem errats o no, malgrat que els fets ens ho han demostrat infinitat de vegades.

Demografia

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Mes febrer 1984

NAIXEMENTS:-

Lluís Ampurdanés i Guàrdia dia 27
Eva Sorribes i Fernández dia 27

Mes març 1984

MATRIMONIS:

Francesc Xavier Bori i Folguera
i Josepa Pont i Aldomà dia 27

DEFUNCIONS:

Josep Rovira i Selva, 89 anys dia 3
Carme Solé i Añé, 80 anys dia 2

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MARÇ

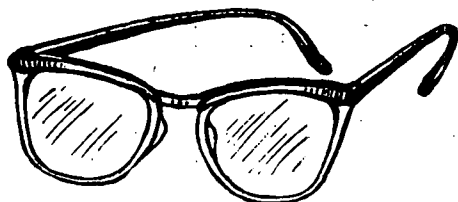
Dia 13.....	3,6 l/m2
Dia 14.....	48,5 l/m2
Dia 15.....	2,6 l/m2
Dia 17.....	1 l/m2
Dia 20.....	1,2 l/m2
Dia 21.....	5,4 l/m2
Dia 22.....	10,5 l/m2
Dia 24.....	6,5 l/m2
Dia 25.....	3 l/m2
Dia 28.....	4 l/m2
Dia 31.....	34,7 l/m2

TOTAL..... 121,0 l/m2

TEMPERATURES EXTREMES DEL MARÇ

Màxima del mes	17º dies 21, 27, 30 i 31
Mínima del mes	-4º dies 10 i 11
Oscil·lació extrema mensual	21
Mitja de les màximes	12,838
Mitja de les mínimes	1,741
Mitja de les mitjanes	7,290
Mitja mensual a les 8-hores	3,774

Deudat Pont

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i sense compromís

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent	Nina Ricci
Rai-Ban Indo	Sil Houette
Diane de Carlo	Portegaz
Paula Belle	Fiorucci

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomati:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA · RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

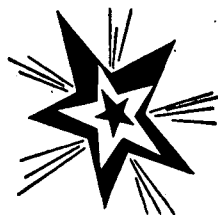
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT · Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

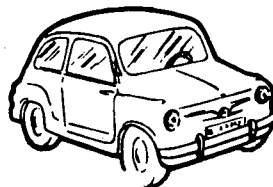
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Oficis, Festes i Costums

La senyera «Aires del Sió»

L'any 1926 la societat "La Barretina" va celebrar el darrer Carnaval als locals del "Salón". Aquell Carnestoltes fou un dels més fermes que es recorden, seguit d'un ball de Pinyata. D'aquella feta va venir el trencar les relacions entre la societat recreativa "La Barretina" i el senyor Miquel Ribera, que era el propietari dels locals del "Salón". Per la Festa Major d'aquell mateix any 1926, "La Barretina" ja va amenitzar la festa als seus locals de nova planta.

El procés històric d'aquella època afectà de ple el llegendari "Salón", a "La Barretina" i després al "Casal". D'explicar-ho ara desviaríem l'objectiu d'avui que solament vol relatar l'origen d'aquesta senyera que surt pels nostres carrers i places, amb cantaires d'ara, festejant la Pasqua i que portà gravat el nom "Aires del Sió".

Doncs bé, tornant a enfilat el relat que ens ocupa, la trencada de relacions entre el senyor Ribera i "La Barretina" va portar llarga cua. Aquells locals del "Salón", bonics, ben situats a la plaça del Mercadal, d'aquell fet van caure en desgràcia; allò va ser una desfeta i gairebé quedaren deserts. L'orquestra també es va desmanegar; el Nadal, promeríssim element d'ella, prèviament ja n'havia desertat; en Jaume Martorell i jo també ens vàrem apuntar per l'orquestra que es formava a "La Barretina"; i en Ramon Ribera, poc temps després, va marxar a viure a fora, crec que va ser quan es va fer càrrec de la direcció de la Banda Municipal de Tàrraga. En Ramonet Ribera havia estat de sempre el pianista del "Salón" i el director de l'orquestra.

La panoràmica del "Salón" es dibuixava lletja, semblava entre una cosa i altra que se li declarava el boicot, mentre que eren uns moments que a "La Barretina" se li sobreixia l'entusiasme, estatva al bo de crear seccions culturals: Orfeó, Quadre escènic, Biblioteca, Orquestra, Cobla de sardanes, etc. Passats els primers xocs i amb més pena que glòria, va venir la reacció lògica d'uns quants incondicionals del "Salón" que es posaren a la brega, amb la fe que era possible ressuscitar aquella causa, aquell paradís perdut.

En Ramon Mora, capdavanter d'aquell escamotet de supervivents del "Salón", amb el seu bagatge musical, carregat de simpatia per la seva manera de ser, va organitzar concerts amb un "quartet" dos dies a la setmana i va arrearplegar uns quants joves per

fer la Coral. Tot es muntava damunt una interinitat espantosa; però el "Salón", lentament, anava resuscitant del seu esmorteïment. El Mora era quasi el tot i va buscar i trobar l'element que li faltava: un pianista. Aquest fou en Marià Vilarassau que a més de ser competent amb el piano, també coneixia el de les masses corals. En Mora amb en Vilarassau va resoldre dues paperetes: la del pianista per al concerts del "quartet" i la de la direcció del grup coral. Aquell "quartet" el formaven el Vilarassau, pianista; el Ramon Mora violí concertino; el Ramon París, violí segon; i el Miquel Gasull, contrabaix. Els concerts en aquella singular cafeteria del "Salón", donaven un aire de categoria artística musical a la nostra vila, que sols en podien gaudir les grans ciutats.

En Vilarassau era un bon element com a músic i com a persona, es va domiciliar al Mercadal, a l'entresòl de cal Mils; jo i els meus llavors vivíem a casa nostra, també al Mercadal, i amb el Vilarassau vam ser bons veïns. Cada dia sosteníem llargues converses, sobretot de música i de caramelles, ja que ell dirigia les del "Salón" i jo les de "La Barretina".

Les caramelles del "Salón" havien de fer front a la competència i sortiren ben preparades. En no fomar part d'una Societat, aquell grup coral no tenia cap denominació pròpia i posaren a l'estandard el nom d'"Aires del Sió". El cap visible del grup era el Ramon Mora, el qual es preocupà que no faltés cap punt al vel a més de part artística, començant per la senyera objecte d'aquest comentari i acabant amb les ballestes i tot l'altre utilitatge necessari.

En aquella interinitat "salonaire" a la brega, plena de dificultats, per allí els anys 1932 es va veure al balcó del mig del primer pis del "Salón" el rètol següent: "Estatge provisional del Casal Agramuntí". I per la Festa Major de l'any 1934, el Casal ja era una Societat recreativa, podent fer ús dels terrenys comprats per plantar-hi l'envelat, ja amb les obres del futur local començades.

Aquella senyera "Aires del Sió" que aleshores junt amb la del grup de "La Barretina" alegrava la vila el dissabte de glòria, torna a sortir al carrer amb noves generacions de cantaires, mantenint la tradició caramellaire d'Agramunt. Bones Pasqües a tots.

Ferran Ros i Pijuan

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICÒLES I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4
AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Adv. J. Mestre, 7 - 2.º

Telèfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

ES VEN SOLAR AMB MAGATZEM EDI·
FICAT (CONSTRUCCIÓ NOVA) A POCS
METRES DE LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA.

RAÓ: TELÈFON **39 00 39**

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

NOMBREGRAMA

3	+		+		=	8
-		-		x		-
	:		+		=	5
x		-		-		+
	+		-		=	
=		=		=		=
4	-	2	+		=	5

COL·LOQUEU EN LES CASETES EN BLANC LES XIFRES NECESSÀRIES PER OBTENIR ELS RESULTATS CORRESPONENTS.

EVITEM ELS BARBARISMES!

Incorrecte	Correcte
Aquest candau és massa vell	Aquest cadenat és massa vell
És un vell cascarràbies	És un vell rondinaire
Aquestes cloaques són molt /antigues	Aquestes clavegueres són molt /antigues
No té gens de companye-/risme	No té gens de companyonia
Posa-m'hi dos cubitos de gel	Posa-m'hi dos glaçons de gel
No aniré a l'ensaig de l'obra	No aniré a l'assaig de l'obra
Garantitzem un bon servei	Garantim un bon servei
Necessito un destornillador	Necessito un tomavís
No tenim palillos	No tenim escuradents
Les abelles viuen a la col-/mena	Les abelles són al rusc

Per un error deixarem de publicar el mes passat, el text de l'acudit del Creus que deia: **MARE ENCARA NO HAS TROBAT EL PAQUET DE PESOLS?**

Solucions

5	=	8	+	2	-	4
4	=	1	-	1	+	2
2	=	1	-	1	+	2
4	=	1	-	1	+	2
4	=	1	-	1	+	2
4	=	1	-	1	+	2
4	=	1	-	1	+	2
4	=	1	-	1	+	2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

SOPA DE LLETRES

P	L	A	N	E	S	E	R	R	O	C	S	A	R	A	T
E	E	S	G	I	A	X	C	R	O	C	A	T	T	O	P
L	E	G	H	J	L	O	E	I	M	S	E	R	R	E	S
O	P	N	R	V	Y	I	R	M	A	X	U	R	B	A	S
S	A	U	R	I	B	E	R	A	N	E	N	T	P	R	E
E	G	O	I	K	A	P	O	N	C	I	F	O	L	R	R
S	T	A	L	A	S	T	B	L	O	S	O	R	A	I	E
Z	E	R	A	O	T	E	E	T	R	A	N	R	B	E	X
L	R	R	N	P	A	R	D	D	E	P	T	X	L	R	I
U	S	X	A	E	G	O	T	A	L	L	A	V	V	E	E
R	B	U	E	L	E	E	O	S	L	R	A	A	M	S	P
G	O	A	R	S	F	F	L	S	S	U	A	M	U	R	G
S	A	L	A	E	O	O	C	C	A	R	R	E	X	B	I
A	S	G	O	U	S	X	H	A	T	N	E	R	O	T	

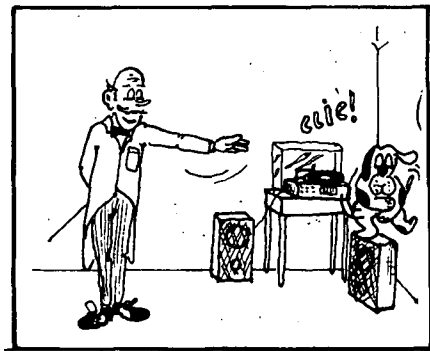
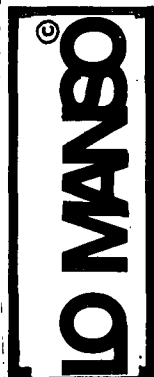
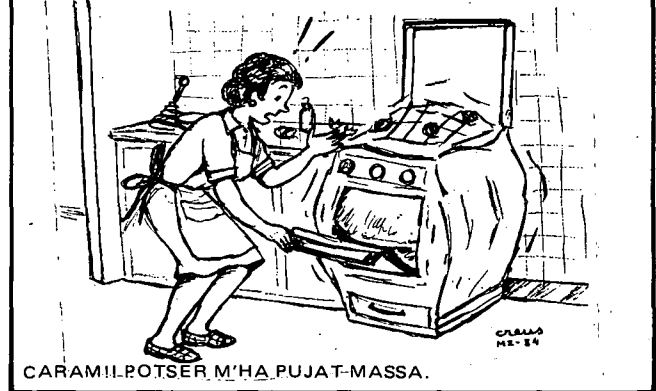
BUSQUEU DOTZE PARTIDES DE TERRENY DEL TERME D'AGRAMUNT.

REFRANYS DE TOTA MENA

- * El lloguer, corre més que un llebrer.
- * Qui guarda costum vell, mor amb ell.
- * Qui molt xerra, algunes n'erra.
- * Abans d'ensenyar, aprèn.
- * Les mates tenen ulls i les parets orelles.
- * La corda sempre es trenca pel punt més prim.

ACUDIT

LA MONA I EL PA DE PESSIC CASOLÀ

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIÓ OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

Garatge de 90 m.², 4 habitacions, bany, aseo, 70 m.² de terrasses, cuina ben acabada i menjador amb llar de foc.

Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant al d'un pis i tenen facilitats a llarg termini amb interessos de l'11 %.

Demaneu més informació, val la pena.

Promotor: FERGO, S. A.

Constructor: RAMON OLIVA

Telèfon 39 02 71

PREIXENS

**CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

«NÉIXER»

**CLASSES DONADES
PER**

ELENA BERNAT

**MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT**

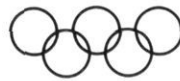
Per informació:

Tel. 39 08 68

En nom de tota la família i el meu propi, dono les més expressives gràcies a les autoritats i a tot el poble de Puigverd, així com també al senyor Director i Srs. Mestres de les Escoles d'Agramunt i companys, per l'interès que varen tenir en tot moment, tant en la malaltia com en l'hora de la mort del meu espòs, Manuel Viles.

Moltes gràcies a tots.

**Dolors Oliva,
Vda. de Viles**

Esports

HANDBOL

Resultats:

(04-03-84) – Agramunt Bar-Sport – Episcopal S.V.	16-22
(11-03-84) – B. Blanques – Agramunt Bar-Sport	19-09
(18-03-84 – Agramunt Bar-Sport – Sícoris Club	21-24
(25-03-84) – Episcopal S.V. – Agramunt Bar-Sport	20-13

Classificació Fase Final 1a. Provincial

1 - Episcopal S.V.	– 4 partits	– 8 punts
2 - U.E. Borges Blanques	– 4 partits	– 6 punts
3 - Sícoris Club	– 4 partits	– 2 punts
4 - Agramunt Bar-Sport	– 4 partits	– 0 punts

Golejadors Fase Final: Ribera 14, Fernández 11, Tomàs 11, Paco 10, Torra 7, Figuera 2, Enric 2, Màrius 1 i Pedrós 1.

No s'ha pogut aconseguir cap victòria en aquesta fase final, de la Lliga Provincial d'Handbol, entre els arbitratges, no poder entrenar per la pluja, falta d'experiència, etc., han estat els principals motius d'aquestes 4 derrotes.

El primer partit va ésser en el Polisportiu Municipal enfront de l'Episcopal, equip molt dur, tècnicament superior i amb millor preparació física, però durant tota la primera part se'ls va plantar cara i el partit era molt igualat, però, llavors al final de la primera part, l'actuació arbitral en tres decisions parcials favorables a l'Episcopal varen fer finalitzar la primera part amb 4 gols de diferència favorables a l'Episcopal, en la segona es va mantenir la igualtat fins al final, però la diferència de gols ja estava en el marcador.

El segon partit en el terreny del Borges Blanques és millor no parlar-ne, ja que va ésser l'arbitratge més descarat que mai hem vist contra el nostre equip, ja que ens expulsaven els jugadors de 2 en 2, lamentable i moltes coses més.

Tercer partit, enfront del Sícoris Club ha estat el millor d'aquesta temporada en el Polisportiu Municipal, un partit que teníem guanyat, perquè es guanyava a 10 minuts del final i no es va saber mantenir l'avantatge en el marcador, la falta d'experiència va ésser el principal motiu, a part que el Sícoris Club té un gran equip que juga molt bé a handbol.

Quart partit en el terreny de l'Episcopal, on després d'una primera part molt igualada i amb molt mala sort, a la segona la falta de preparació física i l'arbitratge parcial en algunes decisions varen tumbar al nostre equip.

Per ésser el primer any no es pot demanar més a l'equip d'handbol, 4rt. de la província és un bon lloc, a més que tots els altres equips fa molts anys que juguen i s'han reforçat per aquesta Fase Final, així mateix tenen entrenador i a part per culpa de la pluja durant la fase final el nostre equip no ha pogut entrenar quasi cap dia.

Desitgem sort pels dos encontres que falten disputar i esperem que almenys s'aconsegueixi una vicòria.

Jordi Martí

TENNIS

Tots els diumenges al matí, de dos quarts de deu a dos quarts d'onze, hi ha cursets de tennis per a nens i nenes de 7

a 14 any. Aquests són gratuïts per estar patrocinats pel Club Tennis i el nostre Ajuntament. No és necessari ser soci del mateix. Us hi esperem.

Fa dos setmanes que hem començat el VI Campionat a l'Americana, grup A i B. Els partits són molt disputats i hi participen de 25 a 30 jugadors. Els trofeus han estat donats per: Grup Consist, Magatzem "El Siglo" i dos de la Caixa de Catalunya. Agraïrem si alguna entitat o comerç vol col·laborar en algun altre.

També el mes que ve, començarà el Campionat de Catalunya "Categoria Bronze", tercera categoria, com cada any hi participarem. Ja rebreu les puntuals informacions.

Magda Trepal i Davi

Cross Vila d'Arbeca

El passat dia 4 de març se celebrà el IX Corss Vila d'Arbeca amb una participació d'uns 50 col·legis també assoliren resultats ben meritoris en les diferents categories.

Categoria Aleví-Femení

4rt. Núria Gros

Categoria Infantil-Femení

3r. Rosa M. Huguet

Categoria Cadet-Masculí

2n. Xavier Súria

5è. Joan Hernández

8è. Lluís Silvestre

Enhorabona a tots, pels resultats obtinguts.

ATLETISME

PER PRIMERA VEGADA
EN LA HISTÒRIA,
AGRAMUNT TÉ
UN CAMPÍO D'ESPANYA
EN ATLETISME

El passat dia 10 de març, el jove Màrius Farré i Súria de 17 anys aconseguia proclamar-se, en la ciutat de València, campió d'Espanya en la modalitat de 60 metres "valla" -- obstacles en pista coberta.

Aquest ha estat el premi a l'esforç d'un jove que inicià les seves activitats en les Escoles Esportives Municipals de la mà del monitor Ricard Burballa, i després ha continuat, no sense sacrifici, el seu entrenament fins a arribar a ser tot un campió.

El Consell Local d'Esports li dona la més sincera felicitació i aprofita l'avinentsa per invitar, una vegada més tota la mainada a participar en les Escoles Esportives, ja que si s'aprofiten i s'agafen amb ganes es pot arribar lluny, com és el cas d'en Màrius i el d'altres agramuntins com Carles Escolà en natació i Xavier Súria, Palomina, Rosa M. Huguet, Núria Gros, Joan Hernández, etc. en cross.

A tots ells els encoratgem perquè continuïn en aquest camí i que aconseguixin fites importants.

J.M. Torres

L'Ajuntament informa

OBRES PÚBLIQUES:

El passat dia 15 de març a les vuit de la tarda va tenir lloc al cinema Avinguda i sota la presidència de l'Honorable Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat Sr. Xavier Bigatà i Ribé, una conferència i posterior exposició de l'avantprojecte del canal Segarra-Garrigues.

També assistiren a aquest acte el Director General d'Obres Hidràuliques Sr. Francesc Vilaró i Rigol i el President de la Comunitat de Regants Expectant del canal Segarra-Garrigues, Sr. Carles Benet.

El Sr. Carles Benet féu una exposició sobre els avantatges de poder regar aquestes terres, així com un breu resum de les activitats portades a terme per la Junta Expectant.

Tot seguit prengué la paraula el Sr. Francesc Vilaró i Rigol qui dedicà la seva intervenció, fonamentalment, a qüestions tècniques.

I finalment parlà el Conseller Sr. Xavier Bigatà i Ribé, manifestant que una obra d'aquesta envergadura és possible i que la Generalitat farà tots els esforços per tirar-la endavant.

Després d'aquestes intervencions, s'entrà en un animat col·loqui entre els assistents i els conferenciant.

És de destacar la importància i la riquesa que aquest canal comportarà en un futur pel terme d'Agramunt.

GOVERNACIÓ:

Dins dels marcs establerts per la Generalitat pel que fa referència a combatre l'atur i en col·laboració amb l'Ajuntament, s'ha arribat als següents acords entre ambdues institucions: es realitzaran algunes obres públiques dins de la Vila aportant, l'Ajuntament, els materials i la direcció de les obres i la Generalitat, pagant els sous necessaris per realitzar-les.

ESPORTS:

El dia 24 de març ens va visitar a les Escoles Esportives Municipals el Campió de Marxa Atlètica Sr. Josep Marín. Va quedar sorprès en veure la concurrència de mainada, joves i gent feta, a aquesta trobada. En números rodons podem dir que hi acudiren de 200 a 300 persones.

A l'Institut, que és on es fan les Escoles Esportives, en arribar ell, s'hi va projectar una pel·lícula, explicant a la concurrència el que ha de fer un atleta que es vulgui dedicar a la marxa atlètica. També cap al final es varen veure alguns trossos dels triomfs obtinguts en diverses competicions pel nostre campió. No cal dir que els aplaudiments foren la nota destacada.

En acabar el film es varen repartir unes paperetes perquè fossin omplertes per tots els assistents. Allí es demanava que cadascú digués l'esport que li agradava, si el film els havia agradat o no, observacions, etc. etc.

Acte seguit es va anar al pati i, per edats, els va fer una mica d'exhibició.

En Josep Marín és un xicot de 34 anys, electricista de professió, més aviat baix de talla, però tal com ens ha demostrat i ens ha explicat, l'esport és cosa d'afició i de sacrifici i si un s'ho proposa pot arribar a ésser un gran campió, cosa molt anhelada per molts i aconseguida per molt pocs.

En acabar es va fer una xerrada entre els monitors de l'Escola Esportiva: Enric Escolà i Josep Martí, (el Sr. Burballa estava absent per força major). Alguns regidors de la Vila d'Agramunt també hi assistiren.

El perquè d'aquesta visita fou, ni més ni menys, per mirar de promocionar aquest esport. Dins d'un clima de cordialitat i de senzillesa per part de tots, es va acabar aquest acte lliurant un petit obsequi a Josep Marín i acompanyants. Així mateix, ell, es brindà a fer tot el que estigui al seu abast si la nostra mainada i joventut s'animen a practicar la Marxa Atlètica.

A la tarda va ésser a Lleida, el nostre Campió, per als mateixos fins.

Durant uns quants dissabtes i diumenges s'han fet uns cursets per a monitors d'Atletisme a la ciutat de Tàrraga. De la nostra Vila hi han acudit tres alumnes. En acabar el curset hi ha hagut exàmens i cal dir que dos han aprovat: Enric Escolà i Josep Martí. Per a ells la més cordial felicitació. A l'altre, com que d'il·lusió i ganes en té moltes, el Consell Local d'Esports l'anima perquè el pròxim curset en surti airós.

Aquesta Conselleria d'Esports anima i invita tota la joventut a participar en tot el que sigui Escola, Cursets, Promocions, etc.

Els joves atletes agramentins, envoltant el campió Josep Marín.

LLICÈNCIES D'OBRES

- Joan Llurba Vicens, connexió d'aigües residuals a la xarxa general de clavegueres. Polígon Industrial.
- Agustí Guasch i Aumedes, per desembussar la connexió de claveguera dels seus pisos a la xarxa general. Avgda. Agustí Ros.
- Josep Ball i Armengol, per arrebossar les parets del cel obert de la casa. C. Sabateria de Dalt.
- Ramon Puigpinós i Comelles, per canviar les vidrieres de la seva botiga de fusteria. C. del Canal.
- Josep Huguet i Herbera, arranjaments interiors i enrajolar l'entrada de la casa. C. del Castell, 1.
- Núria Morros i Pla, per obrir una porta i fer escala interior en la seva casa. Ctra. d'Artesa de Segre.
- Jaume Brils i Fauria, per col·locar una reixa en la botiga de llibreria. C. d'Àngel Guimerà.
- Josep Esmatges i Altisent, obres interiors en la seva indústria d'elaboració de pa. C. de St. Joan, 18.
- Joan Tallaví i Picañol, connexió de les aigües residuals del seu terreny a la xarxa general.
- Pere Beas i Gonzalez, diferents arranjaments en la seva casa. C. de la Carabassa.
- Carme Trepapat i Pla, arreglar la cuina de la casa. Avgda. Agustí Ros, 24.
- Ramon Pintó i Batalla, per treure argila d'una finca rústega en l'Agregat de les Puelles.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

- Rosend Puigarnau i Solé, adquisició del nínxol núm. 76 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.
- Pere Carulla i Grau, adquisició del nínxol núm 14 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús al Cementiri Municipal.
- Pere Llobet i Balagueró, adquisició del nínxol núm. 77 de la Galeria de St. Jordi al Cementiri Municipal.
- Pere Llobet i Balagueró, adquisició del nínxol núm 78 de la Galeria de St. Jordi.
- Antoni Alòs i Aguilà, adquisició del nínxol núm. 79 de la Galeria de St. Jordi.

ALTRES LLICÈNCIES

- Jaume Pintó i Prado, per instal·lar una auto-xurreria del dia 1 al 8 del proper mes d'abril.
- Joan Pintó i Hernández, per instal·lar una pista de cotxes de

xoc del dia 10 de març al 10 del proper mes d'abril.
Núria Morros i Pla, per instal·lar un quiosc per a la venda de gelats durant els quatre mesos d'estiu. Pça. del Pou.

FACTURES APROVADES

A M. Rovira, reparacions camió escombraries i altres vehicles: 43.505 / A Pretensats Cuñat, fites: 26.550 / A Tresoreria S. Social, aportació personal contractat mes de febrer: 38.708 / A "La Alianza", conducta funcionaris mes de febrer: 21.250 / A J.M. Poch, encàrrecs a Tàrraga: 1.445 / A A. Viñals, alfals cavall Escorxador: 3.586 / A P. Riera, gas propà Escorxador: 6.522 / A R. Martínez Sanjuan, "Tablas Matemáticas": 2.300 / A Foment Pro-Mercat, quota febrer: 5.000 / A Sugrales, material oficines: 1.480 / A F.E.C.S.A. enllumenat públic gener: 408.187 / A F.E.C.S.A., enllumenat dependències municipals mes gener: 8.646 / A F.E.C.S.A., força motriu elevació aigües potables mes gener: — 249.062 / A Comercial Sans, reparació fotocopiadora i material: 23.053 / A Grupo Consist, bosses escombraries: 5.704 / A Pretensats Cuñat, servei camió grua a la parada Canal: 4.000 / A La Aliança, conducta funcionaris mes de març: 21.250 / A F. Ribera, treball compressor boques de rec: 2.600 / A El Consultor, exemplar llibre "Legislación Local", Tom II: 2.600 / A Bayer Hnos. subscripció a "La Administración Práctica": 6.500 / A Profinsar, honoraris treballs delimitació finca Clot de la Font: 42.094 / A I.A.S.A. quota conservació comptadors aigua, 1r. trimestre 1984: 22.932 / A Totcamp, productes neteja Escorxador: 17.725 / A A. Viñals, alfals Escorxador: 3.900 / Al mateix, alfals Escorxador: 2.850 / A Ferreteria Molinet, material: 62.890 / A J.M. Roqué, reparacions diverses: 23.497 / A J. Jové Solé, diverses reparacions: 10.475 / Al mateix, material per l'Envelat 1983: 10.752 / A A. Esteve, material' 13.625 / Al mateix, material per l'Envelat 1983: 19.650 / Al mateix reparacions Dipòsit aigua: 5.389 / A Bayer Hnos. tom. III del "Manual de Formularios": 3.475 / A A.T.M., manual retribucions 1984: 1.100 / A D. Ros, reparació xarxa aigües: 1.102 / A "La Cultural", material oficines: 310 / A Casa Gil material Guarderia: 1.360 / A Casa Gil, material oficines: 2.925 / A Casa Gil, material oficines: 955 / A R. Puigpinós, treballs Escoles: 490 / A J.M. Roqué, reparacions xarxa aigües: 1.795 / Al mateix, reparacions enllumenat públic: 761.

CONCURS DE DISSENY

RÀDIO SIÓ

TEMA: L'ANAGRAMA DE «RÀDIO SIÓ»
TROBAREU LES BASES EN ELS PROGRAMES DE CARRER

Som a Riella

Inventari dels Neologismes

per Guillem Viladot

Un llenguatge, o, més ben dit, una llengua no és, ni del molt, una cosa estàtica, sinó que és un component viu en constant evolució. Els gramàtics, els lingüistes i els correctors es resisteixen als canvis de la pròpia llengua, i degut a això potser el català, és evident que hi ha d'altres causes, i molt gruixudes, no ha evolucionat o no evoluciona prou. Amb tot, però, al marge a la parla "oficial" neixen una colla de llenguatges paral·lels que són particulars d'estaments, grups o capes socials determinades, que constitueixen nivells de poc pes específic, si bé reals.

Un nivell d'aquest seria el **parlar ultra** que seria el propi de capes molt cultes. Un altre seria el **parlar xava** que és practicat per barriades populars de les grans ciutats abans de les immigracions peninsulars. Un tercer seria el **parlar bleda** atribuït als sectors d'alta burgesia, que també es coneix amb el nom de "diagonal". Un quart és el **parlar caló** que és un argot de les diferents tribus gitanes que, procedents del nord-oest de l'Índia, es van establir arreu d'Europa durant l'Edat Mitjana; en aquest cas, però, seria més adient parlar d'argot. Un cinquè és el **parlar de murrialla** molt habitual en el món de la delinqüència. Altres formes marginals serien les indicatives del món de la prostitució, dels sodomites, alcavotes, etc. que dona tombs al voltant del sexe.

Actualment jo m'arriscaria a dir que aquests nivells de llenguatge i argots, són formes molt condicionades per uns paquets de neologismes que, gràcies a la facilitat de comunicació, han reduït aquests nivells i argots a zones o estaments molt tancats, o gairebé reductes per a erudits. La dinàmica de la vida moderna es palesa en aquesta introducció i canvi constant de mots nous en la parla dialectal de l'esbarjo, de la feina o de l'oci. Són uns neologismes nascuts de la "movida" derivada del món "pop" tant pel que es refereix a

la música, els llocs d'esplais com a la droga.

La incidència d'alguns d'aquests neologismes que han penetrat tota mena d'estaments i classes socials, de manera que per la seva validesa han quedat incorporats a la parla vulgar general. Aquests neologismes constitueixen el que en castellà se'n diu "lenguaje cheli" i que es caracteritza pel seu dinamisme. És un llenguatge que emprava procediments de transformació de lèxic o de necessitat.

Citarem uns quants exemples:

- PASSAR — Estar al marge, despreocupació, menfotisme.
- MOLAR — Que impressiona, que hom s'hi sent identificat.
- ROTLLO. ENROTLLAR-SE — Entossodir-se en un tema o idea o conversa.
- MARXA — Que és actiu, animat.
- DE QUÈ VAS? — Quan un comportament no es definit o corrent.
- BASCA — Grup de persones.
- GUAPO. QUANTITAT DE GUAPO — Cosa o persona que està bé.
- ANAR PENJAT — No ser dins del rotllo o ambient; desplaçat.
- DEPRE — Depressió.
- CARROSSA — Persona de certa edat refusada pel jovent.
- RETAULE — Més que carrossa.
- CUQUES — Pessetes.
- MENJADA DE COCO — Que han influït molt, que han canviat les idees.

Aquesta és una mostra petita, sobretot si la referim als neologismes referits al món de la droga: Merda, xocolata, canut, maria, anar flipat, business, has, cost, mula, truja, etc.

ULTIMA HORA

INCENDI EN L'EMPRESA GRUCONSA

Quan SIÓ estava ja en màquines i quasi tot ja imprès, ha sorgit la notícia, que mercès a la renovació que hem fet en la impressió de la revista, hem pogut incloure en aquest mateix número, encara que amb un solt.

Era 1/4 de 12 del migdia del dia 5 d'abril, quan, per causes desconegudes, es declarà un incendi en l'empresa GRUCONSA, propietat de Joan Llurba i dedicada als manipulats de paper i plàstic.

L'incendi aviat agafà grans proporcions donat el material altament combustible. Sortosament el vent que bufava en direcció contrària a la resta de les naus, impedí de moment que el foc es

propagués amb velocitat a la resta de la fàbrica i donà temps a l'arribada dels bombers que al cap d'una hora i mitja tenien controlat l'incendi i ja completament apagat a mitja tarda.

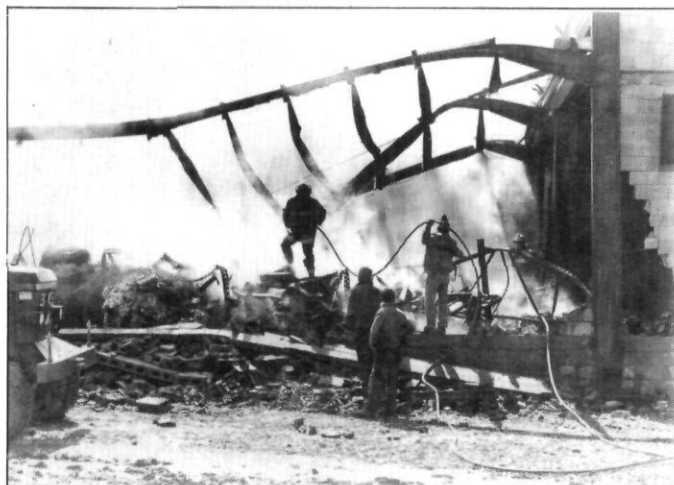
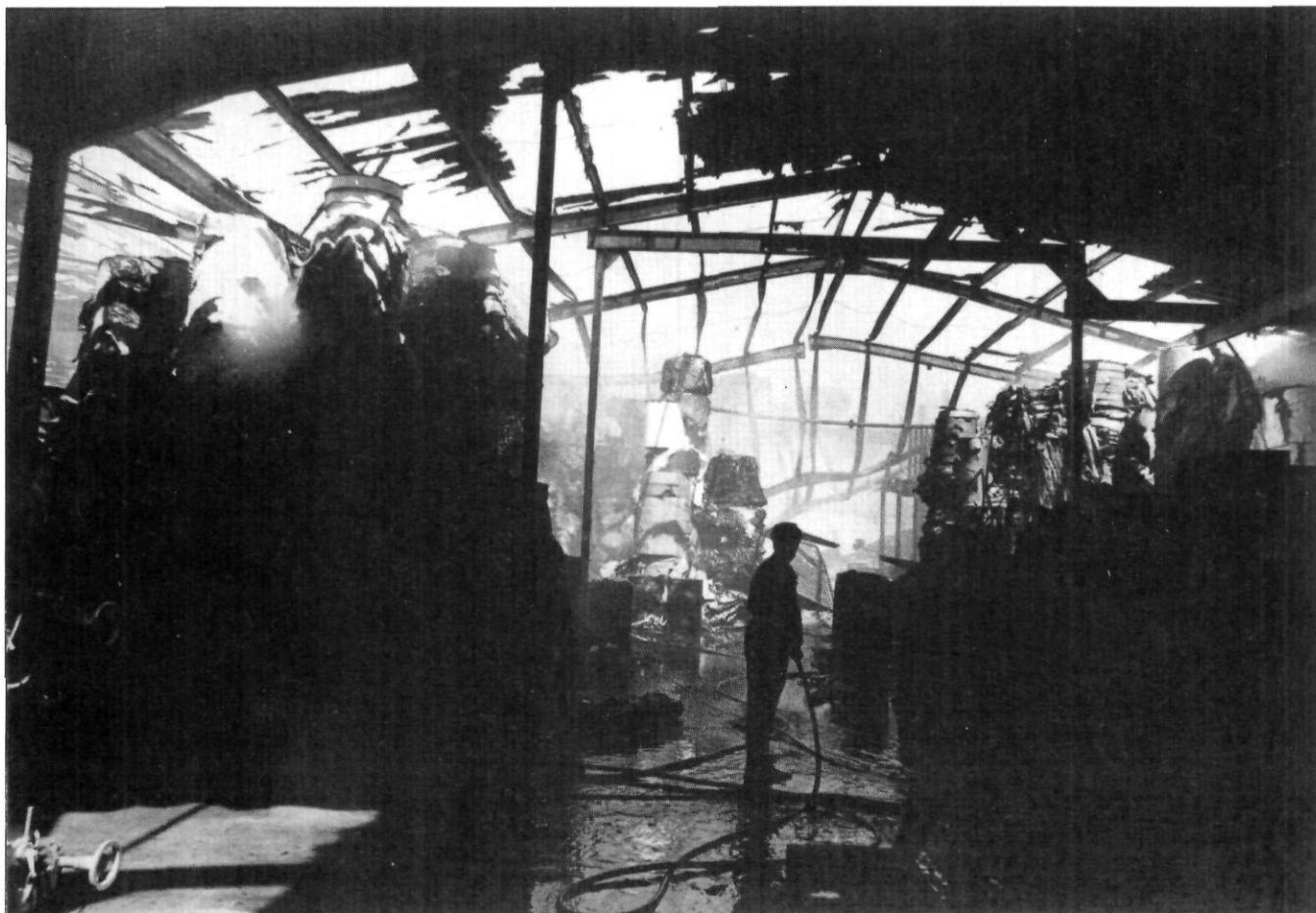
Els bombers de la Generalitat desplaçaren un total de quaranta homes amb 10 vehicles de diferents tipus provinents de Tàrrega, Balaguer, Cervera, Artesa de Segre, Mollerussa, Lleida i Agramunt. Ajudaren també tancucubes de particulars així com material i homes de diverses indústries locals.

Els danys han estat quantiosos, uns 200 milions de pessetes en una primera valoració, amb pèrdua de maquinària, la de més re-

cent adquisició -una moderna impressora-, mercaderies ja manipulades i a punt de servir, estoc de paper i plàstic, així, com part de les naus. Sortosament no hi ha hagut desgràcies personals, algú ferit de molt poca consideració.

L'empresa GRUCONSA és en període d'expansió i ja havia començat les obres d'ampliació precisament a partir de la zona sinistrada. Era evident la consternació de tots els agramuntins que es personaren al Polígon durant l'incendi i el sentiment de frustració davant la desgràcia que s'estava produint en una de les empreses més importants de la vila i amb un gran prestigi arreu de l'estat dins el seu ram.

L'Empresa GRUCONSA (Grupo Consist S.A.) vol agrair a les autoritats, serveis contra incendis de les diferents localitats, a les empreses agramuntines, al veïnat i als treballadors de l'empresa, l'esforç realitzat en l'extinció de l'incendi que ha afectat a la nostra empresa.

Moltes gràcies.

Agramunt, 5 d'abril de 1.984